

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 15 kwietnia 2014 r. (16.06)
(OR. en)**

9033/14

**PUBLIC 70
INF 125**

NOTA

Dotyczy: **MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – GRUDZIEŃ 2013 R.**

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów przyjętych przez Radę w grudniu 2013 r.^{1 2}

Podaje on informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz w stosownych przypadkach objaśnienia głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów ustanowionych na mocy umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe, itp.

² W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej mogą wystąpić różnice między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt został przyjęty, a faktyczną datą samego aktu, ponieważ akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej są uznawane za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje na temat przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Jest on również dostępny na internetowej stronie Rady:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/monthly-summaries-of-council-acts?lang=pl>.

Dokumenty wymienione w wykazie są również dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: <http://consilium.europa.eu/documents/access-to-council-documents-public-registe?lang=pl>.

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady, dostępne na internetowej stronie Rady:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/council-minutes?lang=pl>.

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W GRUDNIU 2013 R.

**3276. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (KONKURENCYJNOŚĆ (Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Badań i Przestrzeni Kosmicznej)),
które odbyło się w Brukseli w dniach 2–3 grudnia 2013 r.**

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884–891	11791/13 REV 7	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami	11838/13	nie dotyczy	nie dotyczy

Wspólne oświadczenie w sprawie zasobów własnych

1. Artykuł 311 TFUE stanowi, że Unia pozyskuje środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i należytego prowadzenia swoich polityk oraz że bez uszczerbku dla innych dochodów budżet jest finansowany całkowicie z zasobów własnych. Artykuł 311 akapit trzeci wskazuje, że Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą, jednomyślnie i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje decyzję w sprawie systemu zasobów własnych i że w tym kontekście Rada może ustanawiać nowe lub uchylać istniejące kategorie zasobów własnych.
2. Na tej podstawie Komisja przedstawiła w czerwcu 2011 roku zestaw wniosków służących zreformowaniu systemu zasobów własnych Unii. Na posiedzeniu 7–8 lutego Rada Europejska uzgodniła, że ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości. Ponadto Rada Europejska zaapelowała do Rady o kontynuowanie prac nad wnioskiem Komisji w sprawie nowego rodzaju zasobów własnych opartego na podatku od wartości dodanej (VAT). Wezwała również państwa członkowskie biorące udział we wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych, by zbadały, czy podatek ten mógłby stać się podstawą nowego rodzaju zasobów własnych w budżecie UE.
3. Kwestia zasobów własnych wymaga dalszej pracy. Dlatego zwołana zostanie grupa wysokiego szczebla, złożona z członków wyznaczonych przez trzy instytucje. Grupa uwzględni wszelkie istniejące lub dostępne w przyszłości informacje, które będą mogły przedstawić trzy przedmiotowe instytucje europejskie i parlamenty narodowe. W swoich pracach grupa powinna wykorzystywać odpowiednią wiedzę fachową, pochodzącą także od krajowych władz budżetowych i fiskalnych oraz od niezależnych ekspertów.
4. Grupa ta przeprowadzi generalny przegląd systemu zasobów własnych, kierując się ogólnymi celami prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości, a także demokratyczną rozliczalnością. Pierwsza ocena będzie dostępna pod koniec 2014 roku. Postępy prac będą oceniane na szczeblu politycznym dzięki regularnym spotkaniom, przynajmniej raz na sześć miesięcy.
5. W 2016 roku parlamenty narodowe zostaną zaproszone na międzyinstytucjonalną konferencję, by ocenić wyniki tych prac.
6. Na podstawie wyników tych prac Komisja oceni, czy inicjatywy dotyczące nowych rodzajów zasobów własnych są właściwe. Taka ocena zostanie przygotowana równoległe z przeglądem, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych, z myślą o rozważeniu ewentualnych reform w okresie objętym następnymi wieloletnimi ramami finansowymi.

Wspólne oświadczenie w sprawie poprawy efektywności wydatków publicznych w kwestiach objętych działaniami UE

Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgadniają, że będą prowadziły współpracę w celu oszczędności kosztów i osiągnięcia lepszych synergii na szczeblu krajowym i europejskim, tak aby poprawić efektywność wydatków publicznych w kwestiach objętych działaniami UE. W tym celu instytucje wykorzystają – jeśli uznają to za najwłaściwsze – między innymi wiedzę wynikającą z najlepszych praktyk, wymianę informacji oraz dostępne niezależne oceny. Wyniki powinny zostać udostępnione i służyć jako podstawa wniosku Komisji dotyczącego następnych wieloletnich ram finansowych.

Wspólne oświadczenie

Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgadniają, że roczne procedury budżetowe zastosowane w przypadku wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 obejmą, w stosownych przypadkach, elementy uwzględniające aspekt płci, z uwzględnieniem sposobów, w jakie ogólne ramy finansowe Unii przyczyniają się do zwiększenia równości płci (i zapewniają uwzględnianie aspektu płci).

Wspólne oświadczenie w sprawie art. 15 rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020

Instytucje uzgadniają wykorzystanie kwoty, o której mowa w art. 15 rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020, w następujący sposób: 2143 mln EUR na zatrudnienie młodzieży, 200 mln EUR na program „Horyzont 2020”, 150 mln EUR na program Erasmus oraz 50 mln na program COSME.

Oświadczenie Komisji Europejskiej w sprawie krajowych deklaracji w sprawie zarządzania

W rezolucji dotyczącej udzielenia absolutorium z 17 kwietnia 2013 r. Parlament Europejski wezwał do opracowania wzoru krajowych poświadczeń wiarygodności dotyczących zarządzania, które mają być wydawane przez państwa członkowskie na odpowiednim szczeblu politycznym. Komisja jest przygotowana do przeanalizowania tej propozycji i jest gotowa zaprosić Parlament Europejski i Radę do udziału w pracach grupy roboczej, która miałaby przygotować przed końcem roku stosowne zalecenia.

Oświadczenie Komisji Europejskiej w sprawie przeglądu/zmiany

Jeżeli chodzi o przepisy art. 2 rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych, z uwzględnieniem wyników przeglądu, Komisja potwierdza zamiar przedłożenia wniosków ustawodawczych dotyczących zmiany rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych. W tym kontekście Komisja zwróci szczególną uwagę na funkcjonowanie globalnego marginesu płatności, tak aby zapewnić, by ogólny pułap płatności był dostępny przez cały okres. Oceni ona również zmiany globalnego marginesu zobowiązań. Komisja uwzględni także szczególne wymogi programu „Horyzont 2020”. Komisja przeanalizuje również możliwości dostosowania wniosków dotyczących kolejnych wieloletnich ram finansowych do kadencji instytucji.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104–173.	PE-CONS 67/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się: AT, MT
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81–103	PE-CONS 66/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się: MT

Poniższe oświadczenia dotyczą obydwu rozporządzeń:

Oświadczenie Malty

Malta z zadowoleniem przyjmuje program ramowy „Horyzont 2020” jako kluczowe narzędzie realizacji europejskiej przestrzeni badawczej, wdrożenia inicjatywy przewodniej „Unia innowacji” przewidzianej w strategii „Europa 2020”, a także wypełnienia zobowiązań wyrażonych w tej inicjatywie. W związku z tym Malta z pełnym zaangażowaniem uczestniczy w negocjacjach mających na celu dopracowanie programu „Horyzont 2020”, który będzie sprzyjał włączeniu, premiował doskonałość i wspierał działania mające potencjał doskonałości.

Mimo to Malta nie może zgodzić się z zasadami, na jakich do finansowania mają się kwalifikować działania przewidziane w programie ramowym „Horyzont 2020” zakładające niszczenie zarodków ludzkich.

Malta jest także zdania, że podejście przewidziane w programie ramowym „Horyzont 2020” nie uwzględnia w wystarczającym zakresie potencjału leczniczego ludzkich dorosłych komórek macierzystych.

Ponadto Malta uważa, że należy w pełni przestrzegać zasady pomocniczości, co oznacza, że UE powinna powstrzymać się od finansowania działań badawczych wkraczających w dziedzinę podstawowych zasad etycznych, które różnią się w poszczególnych państwach członkowskich.

Oświadczenie Austrii w sprawie badań nad ludzkimi zarodkowymi komórkami macierzystymi

Jeśli chodzi o finansowanie badań nad ludzkimi zarodkowymi komórkami macierzystymi ze środków publicznych, stanowisko Austrii jest jasne i jest ono tożsame ze stanowiskiem, które Austria zajęła w ramach 6. i 7. unijnego programu ramowego w zakresie badań.

Finansowanie badań ze środków publicznych wymaga przestrzegania surowych norm etycznych. Austria jest zdania, że finansowanie badań nad dorosłymi komórkami macierzystymi powinno mieć bezwzględne pierwszeństwo nad finansowaniem badań nad zarodkowymi komórkami macierzystymi. Ponadto z uwagi na wydane w międzyczasie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości dotyczące możliwości opatentowania zabiegów obejmujących zarodkowe komórki macierzyste, niezbędne będzie wyjaśnienie, czy nie należy co do zasady zaprzestać finansowania takich zabiegów.

Oświadczenie Austrii w sprawie badań dotyczących energii

Austria wielokrotnie proponowała, aby w przedmiotowym rozporządzeniu zawarto przepisy dotyczące przeprowadzenia badań nad oceną potencjału gospodarki wolnej od energii jądrowej. Ta propozycja Austrii nie została uwzględniona.

Oświadczenie Komisji

W ramach programu ramowego „Horyzont 2020” Komisja Europejska proponuje przestrzeganie przy podejmowaniu decyzji w sprawie finansowania przez UE badań nad wykorzystywaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych tych samych zasad etycznych co w ramach siódmego programu ramowego.

Komisja Europejska proponuje zachowanie tych samych zasad etycznych, gdyż na podstawie doświadczenia w ich ramach wypracowano odpowiedzialne podejście do bardzo obiecującej dziedziny nauki; podejście to zostało uznane za odpowiednie w kontekście programów badawczych, w których uczestniczą naukowcy z wielu krajów o znacznie różniących się przepisach w tej dziedzinie.

(1) Decyzja w sprawie programu ramowego „Horyzont 2020” w sposób jednoznaczny wyklucza finansowanie przez Wspólnotę trzech obszarów badań naukowych:

- działalności badawczej dążącej do klonowania człowieka do celów reprodukcyjnych;
- działalności badawczej mającej na celu zmianę dziedzictwa genetycznego człowieka, która mogłaby spowodować dziedziczenie takich zmian;
- działalności badawczej mającej na celu tworzenie ludzkich embrionów wyłącznie do celów badawczych lub w celu pozyskiwania komórek macierzystych, w tym za pomocą przeniesienia jądra komórki somatycznej.

(2) Działalność zabroniona we wszystkich państwach członkowskich nie będzie finansowana. Nie będzie finansowana żadna działalność w państwie członkowskim, w którym jest ona zabroniona.

(3) Decyzja w sprawie programu ramowego „Horyzont 2020” oraz przepisy w sprawie zasad etycznych dotyczących finansowania przez Wspólnotę badań nad wykorzystywaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych w żaden sposób nie wiążą się z oceną obowiązujących w państwach członkowskich przepisów lub zasad etycznych dotyczących takich badań.

- (4) W zaproszeniach do składania wniosków Komisja Europejska nie zachęca jednoznacznie do wykorzystywania ludzkich zarodkowych komórek macierzystych. Jakiegokolwiek wykorzystywanie ludzkich komórek macierzystych, zarówno dorosłych, jak i zarodkowych, uzależnione jest od oceny naukowców w zależności od celów, które zamierzają oni osiągnąć. W praktyce znaczna większość środków finansowych Wspólnoty przeznaczonych na badania nad wykorzystywaniem komórek macierzystych przeznaczona jest na badania nad wykorzystaniem dorosłych komórek macierzystych. Nie ma powodów, dla których w programie ramowym „Horyzont 2020” powinno to ulec znacznej zmianie.
- (5) Każdy projekt związany z wykorzystaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych musi zostać poddany weryfikacji naukowej, podczas której konieczność wykorzystywania komórek macierzystych w celu osiągnięcia określonych celów naukowych jest oceniana przez niezależne autorytety naukowe.
- (6) Projekty, które zostaną pozytywnie ocenione podczas weryfikacji naukowej, będą następnie poddane surowej ocenie etycznej przeprowadzonej przez Komisję Europejską. W tej ocenie etycznej zostaną wzięte pod uwagę zasady zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w odpowiednich konwencjach międzynarodowych, takich jak Konwencja Rady Europy o prawach człowieka i biomedycynie podpisana w Oviedo dnia 4 kwietnia 1997 r. wraz z jej protokołami dodatkowymi, a także Powszechna deklaracja w sprawie genomu ludzkiego i praw człowieka przyjęta przez UNESCO. Celem oceny etycznej jest również weryfikacja, czy wniosek spełnia zasady obowiązujące w krajach, w których przeprowadzane będą badania.
- (7) W niektórych przypadkach ocena etyczna może być przeprowadzana w całym okresie realizacji projektu.

- (8) Każdy projekt proponujący wykorzystanie ludzkich zarodkowych komórek macierzystych musi przed rozpoczęciem jego realizacji zostać zatwierdzony przez właściwy krajowy lub lokalny komitet etyczny. Konieczne jest przestrzeganie wszystkich krajowych zasad i procedur, w tym tych dotyczących zgody rodziców oraz nieistnienia zachęty finansowej. Przeprowadzane będą kontrole tego, czy projekt zawiera informacje na temat pozwoleń i środków kontrolnych podejmowanych przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane będą badania.
- (9) Projekty, które zostaną pozytywnie zweryfikowane podczas oceny naukowej, oceny krajowego lub lokalnego komitetu ds. etyki oraz oceny etycznej przeprowadzonej na szczeblu europejskim, będą indywidualnie przedstawiane do zatwierdzenia państwom członkowskim na spotkaniach komitetu działającego zgodnie z procedurą sprawdzającą. Projekt związany z wykorzystywaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych, który nie uzyska zgody państw członkowskich, nie będzie finansowany.
- (10) Komisja Europejska, mając na uwadze korzyści pacjentów we wszystkich krajach, będzie kontynuować prace w celu udostępnienia wszystkim badaczom wyników badań nad komórkami macierzystymi finansowanych przez Wspólnotę.
- (11) Komisja Europejska będzie popierać działania i inicjatywy zmierzające do koordynacji i racjonalizacji badań nad wykorzystaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych zgodnie z zasadami etyki. W szczególności Komisja wspierać będzie europejski rejestr linii ludzkich zarodkowych komórek macierzystych. Poparcie dla takiego wykazu umożliwi monitorowanie istniejących w Europie ludzkich zarodkowych komórek macierzystych, przyczyni się do zmaksymalizowania ich wykorzystania przez naukowców i może pomóc uniknąć zbędnego pozyskiwania nowych linii komórek macierzystych.
- (12) Komisja Europejska będzie kontynuować obecną praktykę i nie będzie przekazywać komitetowi stanowiącemu zgodnie z procedurą sprawdzającą wniosków dotyczących projektów, które przewidują przeprowadzanie badań naukowych związanych z niszczeniem embrionów ludzkich, w tym w celu pozyskania komórek macierzystych. Wyłączenie z dostępu do finansowania z funduszy Wspólnoty tego typu badań nie wyklucza finansowania przez Wspólnotę kolejnych etapów badań związanych z ludzkimi zarodkowymi komórkami macierzystymi.

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 5 ust. 7 programu szczegółowego

Komisja wyraża głębokie ubolewanie z powodu włączenia do art. 5 przedmiotowego ust. 7, wprowadzającego procedurę sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w odniesieniu do przyznawania pomocy finansowej Unii projektom lub ich częściom wybranym po każdym zaproszeniu do składania wniosków na podstawie programów prac, o których mowa w art. 5 programu szczegółowego wdrażającego „Horyzont 2020”. Komisja przypomina, że nie zaproponowała tej procedury w żadnym z sektorowych aktów dotyczących wieloletnich ram finansowych. Miało to na celu uproszczenie programów wieloletnich ram finansowych w interesie odbiorców środków unijnych. Zatwierdzenie decyzji o przyznaniu dotacji bez kontroli komitetu przyspieszyłoby procedurę, zmniejszając czas oczekiwania na przyznanie środków z korzyścią dla beneficjentów i ograniczając niepotrzebną biurokrację i koszty. Ponadto Komisja przypomina, że podjęcie decyzji w sprawie przyznania dotacji należy do instytucjonalnych prerogatyw związanych z realizacją budżetu, a zatem nie powinno przebiegać w drodze procedury komitetowej. Komisja uważa również, że włączenie to nie może służyć jako precedens dla innych instrumentów finansowania.

Oświadczenie Komisji w sprawie instrumentu „Szybka ścieżka do innowacji”

Komisja zamierza zapewnić odpowiednią widoczność instrumentu „Szybka ścieżka do innowacji” w środowisku prowadzącym działalność badawczą i innowacyjną za pomocą działań podnoszących świadomość i działań informacyjnych poprzedzających pilotażową akcję w 2015 r.

Komisja nie zamierza ograniczać *ex ante* czasu trwania działań w ramach instrumentu „Szybka ścieżka do innowacji”. Przy ocenie wpływu wniosku uwzględniona zostanie konieczność nadążania za postępem i dotrzymania kroku międzynarodowej konkurencji, co umożliwi elastyczność wobec różnych uwarunkowań w każdej z dziedzin badań stosowanych.

Poza pogłębioną oceną przeprowadzaną w ramach śródkresowej oceny programu „Horyzont 2020”, program pilotażowy „Szybka ścieżka do innowacji” będzie poddany stałemu monitorowaniu pod kątem wszystkich aspektów praktycznych związanych ze zgłaszaniem, oceną, selekcją, a także planowaniem budżetowym wniosków w ramach „Szybkiej ścieżki do innowacji”, począwszy od daty granicznej w 2015 r.

Aby projekt pilotażowy był skuteczny i aby upewnić się co do możliwości przeprowadzenia skutecznej oceny, niezbędne może okazać się wsparcie nawet stu projektów.

Oświadczenie Komisji w sprawie energii (program ramowy)

Komisja uznaje zasadniczą rolę, jaką w przyszłości będzie odgrywać efektywność energetyczna u końcowego użytkownika i energia odnawialna, znaczenie lepszych sieci przesyłowych i magazynowania energii dla maksymalizacji ich potencjału oraz konieczność przyjęcia środków dotyczących wprowadzania na rynek, aby tworzyć potencjał, poprawić zarządzanie i wyeliminować bariery rynkowe, co umożliwi upowszechnianie rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej i energii odnawialnej.

Komisja będzie dążyć do tego, aby co najmniej 85% budżetu programu „Horyzont 2020” przewidzianego na wyzwania energetyczne przeznaczyć na wydatki w obszarze paliw niekopalnych, przy czym co najmniej 15% ogólnego budżetu na wyzwania energetyczne zostanie wydane na działania związane z wprowadzaniem na rynek istniejących technologii w zakresie energii odnawialnej i efektywności energetycznej określonych w programie „Inteligentna Energia – Europa III”. Program ten, realizowany przez specjalną strukturę zarządczą, będzie obejmował także wsparcie dla wdrażania zrównoważonej polityki energetycznej, budowę potencjału i uruchamianie środków na finansowanie podjętych do chwili obecnej inwestycji.

Pozostała część zostanie przeznaczona na technologie oparte na paliwach kopalnych i warianty rozwoju uznawane za niezbędne do realizacji wizji roku 2050 i wsparcia przejścia na zrównoważony system energetyczny.

Postępy w kierunku osiągnięcia tych celów będą monitorowane, a Komisja będzie regularnie składać sprawozdania z postępów.

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 6 ust. 5 (program ramowy)

Bez uszczerbku dla rocznej procedury budżetowej Komisja zamierza przedstawić w ramach zorganizowanego dialogu z Parlamentem Europejskim roczne sprawozdanie z wykonania budżetu w podziale na priorytety i cele szczegółowe w ramach tych priorytetów, określonych w załączniku II do programu „Horyzont 2020”, obejmujące stosowanie art. 6 ust. 5.

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 12 (program ramowy)

Na żądanie Komisja przedstawi treść przyjętych programów prac przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego.

Oświadczenie Komisji w sprawie „pieczęci doskonałości” (program ramowy)

Interwencja unijna umożliwia konkurencję najlepszych wniosków w skali UE, podnosząc w ten sposób poziom doskonałości i zapewniając widoczność wiodącym badaniom i innowacjom.

Komisja uważa, że Europejska Rada ds. Badań Naukowych, działania „Maria Skłodowska-Curie”, działania zespołowe, faza 2 instrumentu MŚP lub wnioski dotyczące wspólnych projektów, które zostały pozytywnie ocenione, ale nie mogły być finansowane ze względów budżetowych, spełniły mimo to kryterium doskonałości przewidziane w programie „Horyzont 2020”.

Po zatwierdzeniu przez uczestników informację tę można przekazać właściwym organom.

W związku z tym Komisja z zadowoleniem przyjmuje wszelkie inicjatywy dotyczące finansowania takich projektów ze źródeł krajowych, regionalnych lub prywatnych. W tym kontekście również polityka spójności ma ważną rolę do odegrania poprzez budowanie potencjału.

Oświadczenie Komisji w sprawie upowszechniania doskonałości i zapewniania szerszego uczestnictwa (program ramowy)

Komisja jest zobowiązana do ustanowienia i wdrożenia środków służących likwidacji przepaści badawczo-innowacyjnej w Europie w ramach nowego celu „Upowszechnianie doskonałości i zapewnianie szerszego uczestnictwa”. Poziom finansowania przewidziany dla tych środków nie będzie niższy od kwoty wydanej w ramach siódmego programu ramowego na działania dotyczące „zapewniania szerszego uczestnictwa”.

Nowe działania wchodzące w zakres europejskiej współpracy naukowo-technicznej (COST) podejmowane w ramach „zapewniania szerszego uczestnictwa” należy wspierać z budżetu przeznaczanego na realizację celu „Upowszechnianie doskonałości i zapewnianie szerszego uczestnictwa”. Nieobjęte w/w budżetem działania COST, których budżet powinien osiągnąć równy rząd wielkości, należy wspierać z budżetu przydzielonego na cel 6. „Europa w zmieniającym się świecie – integracyjne, innowacyjne i refleksyjne społeczeństwa”.

Główną część działań związanych z narzędziem wspierania polityki oraz z ponadnarodowymi sieciami krajowych punktów kontaktowych należy również wspierać ze środków budżetu przydzielonego na cel 6. „Europa w zmieniającym się świecie – integracyjne, innowacyjne i refleksyjne społeczeństwa”.

Oświadczenie Komisji w sprawie wytycznych dotyczących kryteriów wdrażania „ bonusu” (zasady uczestnictwa)

Jeżeli chodzi o dodatkowe wynagrodzenie, Komisja zamierza bezzwłocznie wydać wytyczne dotyczące kryteriów związanych z wdrażaniem » bonusu« po przyjęciu zasad uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020”.

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 42 (zasady uczestnictwa)

Zamiarem Komisji jest ustanowić terminy we wzorze umowy o udzielenie dotacji w zakresie ochrony wyników, przy uwzględnieniu terminów 7PR.

Oświadczenie Komisji w sprawie ustalania bezpośrednich kosztów dużych infrastruktur badawczych (zasady uczestnictwa)

W odpowiedzi na wnioski zainteresowanych stron Komisja zobowiązała się do wyjaśnienia kwestii ustalania bezpośrednich kosztów dużych infrastruktur badawczych zgodnie z głównymi kierunkami wytycznymi w niniejszym oświadczeniu.

Wytyczne dotyczące bezpośrednich kosztów dużej infrastruktury badawczej w ramach programu „Horyzont 2020” będą miały zastosowanie do kosztów dużej infrastruktury badawczej o łącznej wartości co najmniej 20 mln EUR dla danego beneficjenta, obliczonej jako suma historycznych wartości aktywów poszczególnych infrastruktur badawczych figurujących w ostatnim zestawieniu bilansowym danego beneficjenta sprzed dnia podpisania umowy o udzielenie dotacji lub zgodnych z ustaleniami dokonanymi na podstawie kosztów wynajmu lub dzierżawy infrastruktury badawczej.

Poniżej tego progu wytyczne dotyczące bezpośrednich kosztów dużej infrastruktury badawczej w ramach programu „Horyzont 2020” nie będą miały zastosowania. Indywidualne pozycje kosztowe mogą zostać zgłoszone jako uprawnione koszty bezpośrednie zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi umowy o udzielenie dotacji.

W ujęciu ogólnym można będzie wykazywać jako koszty bezpośrednie wszystkie koszty, które jednocześnie: spełniają ogólne kryteria kwalifikowalności i są bezpośrednio związane z wdrażaniem działania i w związku z tym mogą być przypisane temu działaniu.

W przypadku dużej infrastruktury badawczej wykorzystywanej na potrzeby projektu, będzie to dotyczyć systematycznie kosztów skapitalizowanych i kosztów operacyjnych.

„Koszty skapitalizowane” będą to koszty poniesione w celu utworzenia lub odnowienia dużej infrastruktury badawczej, a także niektóre koszty specjalnych napraw i konserwacji dużej infrastruktury badawczej wraz z częściami lub istotnymi integralnymi składnikami.

„Koszty operacyjne” będą kosztami ponoszonymi przez beneficjenta w szczególności w związku z obsługą dużej infrastruktury badawczej.

Tymczasem niektóre koszty mogą systematycznie nie być deklarowane jako bezpośrednie koszty, ale być uznawane za podlegające zwrotowi w postaci ryczałtu z tytułu kosztów pośrednich, np. koszty wynajmu, dzierżawy lub amortyzacji budynków administracyjnych i siedziby.

W przypadku gdy koszty zostały spowodowane jedynie częściowo działalnością w ramach projektu, deklarować można jedynie część kosztów bezpośrednio odpowiadającą projektowi.

Do tych celów system pomiarowy beneficjenta musi zapewniać dokładne oszacowanie konkretnej faktycznej wysokości kosztów projektu (np. poprzez wykazanie rzeczywistego wykorzystania lub spożytkowania w ramach projektu). Wymóg ten będzie spełniony, jeśli obliczenia zostaną uzyskane w oparciu o fakturę dostawcy.

Pomiary kosztów są zwykle związane z czasem poświęconym projektowi, który musi odpowiadać faktycznym godzinom/dniom/miesiącům wykorzystania infrastruktury badawczej na potrzeby projektu. Całkowita liczba efektywnych godzin/dni/miesięcy musi odpowiadać pełnemu potencjałowi wykorzystania (pełnej zdolności) infrastruktury badawczej. W obliczaniu pełnej zdolności będzie się uwzględniać wszystkie okresy, w których infrastruktura badawcza może być, ale nie jest wykorzystywana. Jednak przy obliczaniu pełnej zdolności uwzględniane będą rzeczywiste ograniczenia, takie jak godziny otwarcia jednostki, czas napraw i konserwacji (w tym kalibrowania i testowania). Jeżeli ze względu na ograniczenia techniczne dany koszt może zostać bezpośrednio zmierzony w odniesieniu do infrastruktury badawczej, a nie w bezpośrednim odniesieniu do projektu, akceptowalnym rozwiązaniem zastępczym byłoby zmierzenie tych kosztów za pomocą odpowiednich dla projektu jednostek rzeczywistego wykorzystania, popartych specyfikacjami technicznymi i rzeczywistymi danymi, a także określonych na podstawie analitycznego systemu rozliczeniowego beneficjenta.

Koszty i ich bezpośrednie pomiary w odniesieniu do projektu muszą być poparte odpowiednimi dokumentami poświadczającymi, umożliwiającymi zapewnienie wystarczającej ścieżki audytu.

Beneficjent może wykazać bezpośredni związek za pomocą innych przekonujących dowodów.

Służby Komisji zalecą najlepsze praktyki w dziedzinie bezpośrednich pomiarów i dokumentów poświadczających (np.: w odniesieniu do kosztów skapitalizowanych: sprawozdania finansowe wraz z polityką amortyzacji beneficjenta jako część jego zwyczajowych zasad rachunkowości, wykazujące obliczenia dotyczące potencjalnego wykorzystania oraz gospodarczego cyklu życia aktywów, a także elementy wykazujące rzeczywiste wykorzystanie do celów projektu; zaś dla kosztów operacyjnych: szczegółowa faktura dotycząca dużej infrastruktury badawczej, umowa, czas trwania projektu itp.). Na wniosek beneficjenta korzystającego z dużej infrastruktury badawczej, a także z uwzględnieniem dostępnych zasobów i zasady opłacalności, Komisja może przeprowadzić ocenę *ex ante* metody ustalania bezpośrednich kosztów poniesionych przez beneficjenta, w sposób prosty i przejrzysty, tak aby zagwarantować pewność prawa. Te oceny *ex ante* będą w pełni uwzględniane w procedurach audytu *ex post*.

Ponadto Komisja ustanowi grupę złożoną z przedstawicieli odpowiednich organizacji zrzeszających zainteresowane strony, która to grupa będzie miała za zadanie dokonanie oceny wykorzystania tych wytycznych.

Komisja potwierdza, że wkrótce przyjmie wytyczne dotyczące bezpośrednich kosztów dużej infrastruktury badawczej, po przyjęciu rozporządzeń w sprawie programu „Horyzont 2020”.

Oświadczenie Komisji w sprawie instrumentu MŚP

Wsparcie MŚP ma podstawowe znaczenie w programie „Horyzont 2020” i stanowi jeden z głównych elementów służących realizacji jego celu polegającego na pobudzaniu innowacji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. Z tego względu Komisja zadba o dobre wyeksponowanie wsparcia MŚP w programie „Horyzont 2020”, w szczególności za pomocą instrumentu MŚP w programach prac, wytycznych i działaniach komunikacyjnych. Podjęte zostaną wszelkie działania, aby MŚP mogły w sposób łatwy i prosty określać i wykorzystywać możliwości oferowane im w ramach celów dotyczących wyzwań społecznych i technologii wspomagających i przemysłowych (LEIT).

Instrument MŚP będzie realizowany przez jedną scentralizowaną strukturę zarządczą odpowiedzialną za ocenę projektów i zarządzanie nimi, w tym korzystanie ze wspólnych systemów IT i procesy biznesowe.

Instrument MŚP przyciągnie najambitniejsze projekty innowacyjne MŚP. Będzie realizowany głównie w sposób oddolny za pomocą stale otwartego zaproszenia do składania ofert dostosowanego do potrzeb MŚP, jak przewidziano w celu szczegółowym „Innowacje w MŚP”, a jednocześnie z uwzględnieniem priorytetów i celów LEIT oraz wyzwań społecznych, a także z możliwością składania przekrojowych wniosków obejmujących wyzwania i LEIT, co stanowi podstawę podejścia oddolnego. Takie zaproszenie do składania ofert może być aktualizowane/odnawiane co dwa lata w celu uwzględnienia dwuletnich programów strategicznych. W stosownych przypadkach w uzupełnieniu zaproszeń opisanych powyżej mogą być ogłaszane zaproszenia do składania ofert dotyczące specjalnych zagadnień o znaczeniu strategicznym. W takich zaproszeniach wykorzystywane będą koncepcje i procedury instrumentu MŚP, a także pojedynczy punkt odbioru dla wnioskodawców oraz powiązane usługi w zakresie mentoringu i coachingu.

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 3 i 4 (zasady uczestnictwa)

W umowach o udzielenie dotacji Komisja zamierza zawrzeć odniesienia do prawa krajowego dotyczące publicznego dostępu do dokumentów oraz poufności, dążąc do zachowania stosownej równowagi między poszczególnymi interesami.

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 28 (zasady uczestnictwa) (opcja 100% stawki zwrotu w przypadku podmiotów prawnych non profit z przeznaczeniem na działania innowacyjne)

Komisja zwraca uwagę na fakt, że również podmioty non profit mogą prowadzić działalność gospodarczą, która ma bliskie związki z rynkiem, oraz że jej dotowanie może powodować zakłócenia na rynku wewnętrznym. W związku z tym Komisja dokona oceny *ex-ante* tego, czy działalność kwalifikowalna ma charakter gospodarczy, czy skutecznie zapobiega się krzyżowym dotacjom działalności gospodarczej, oraz czy stopa finansowania kwalifikowalnych działań gospodarczych ma negatywny wpływ na konkurencję na rynku wewnętrznym, który to wpływ nie jest równoważony pozytywnymi skutkami.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1292/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 294/2008 ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii
Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 174–184

PE-CONS 68/13

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1312/2013/EU z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie strategicznego planu innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) – wkład EIT w bardziej innowacyjną Europę Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 892–923	PE-CONS 69/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50–73	PE-CONS 63/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Wspólne oświadczenie Francji, Szwecji, Danii, Finlandii, Polski i Słowenii w sprawie instrumentu gwarancji kredytowych dla studentów Francja, Szwecja, Dania, Finlandia, Polska i Słowenia z zadowoleniem przyjmują kompromisową propozycję prezydencji irlandzkiej dotyczącą unijnego programu na lata 2014–2020 na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu, który będzie promować obywatelstwo europejskie i wzmacniać Europę wiedzy. Francja, Szwecja, Dania, Finlandia, Polska i Słowenia pragną podkreślić, że w kompromisowej propozycji jasno określono, iż instrument gwarancji kredytowych dla studentów studiów magisterskich będzie miał wyłącznie charakter eksperymentalny. Francja, Szwecja, Dania, Finlandia, Polska i Słowenia pragną jednak ponownie stwierdzić, że instrument gwarancji kredytowych dla studentów studiów magisterskich nie jest właściwą odpowiedzią na demokratyzację i rozwój wymiany międzynarodowej, w chwili gdy w samym centrum projektu Erasmus, jednego z najbardziej symbolicznych programów europejskich, jest mobilność.			

Jesteśmy bardzo zaniepokojeni – w kontekście rosnącego zadłużenia studentów i bardzo wysokiego poziomu bezrobocia młodzieży w Europie – tym, że postanowiono de facto ograniczyć liczbę studenckich stypendiów na rzecz mobilności (studia, staże) dostępnych dla studentów wszystkich kategorii na korzyść kredytów przeznaczonych wyłącznie dla studentów studiów magisterskich. Ponadto oczekujemy, że instrument gwarancji kredytowych dla studentów nie będzie prowadził do zakłócenia równowagi w mobilności i do drenażu mózgów.

Z uwagi na brak zaktualizowanej analizy skutków – w szczególności skutków społecznych – Francja, Szwecja, Dania, Finlandia, Polska i Słowenia zawsze chciały, by wprowadzenie przedmiotowego instrumentu gwarancji kredytowych dla studentów pozostało w sferze eksperymentu i by, zgodnie z zasadą równości, przyjąć warunki kredytowania, które są korzystniejsze niż te oferowane na rynku, nie doprowadzają do nadmiernego zadłużenia studentów i nie zastępują stypendiów, które muszą pozostać idealnym nośnikiem idei mobilności w celach edukacyjnych.

Dlatego też byłoby wskazane, by część budżetu, którą przyznano na potrzeby tego nowego instrumentu zaproponowanego przez Komisję, była ograniczona do 2%, jak o to wnioskowały Francja, Szwecja, Dania, Finlandia, Polska i Słowenia.

Francja, Szwecja, Dania, Finlandia, Polska i Słowenia wzywają Komisję do zapewnienia, by studenci byli chronieni przed ewentualnymi negatywnymi skutkami tego instrumentu. Potwierdzają również wolę użycia wszelkich możliwych środków, by zweryfikować i poddać analizie skutki wprowadzenia tego instrumentu, zwłaszcza z uwagi na jego eksperymentalny charakter będący częścią tego porozumienia.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1360/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, współczynnik wymagany do obliczenia dodatkowej opłaty na lata gospodarcze 2001/2002 i 2004/2005 oraz kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną opłatą a opłatami do pobrania w odniesieniu do lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006 Dz.U. L 343 z 19.12.2013, s. 2–6	16233/13 wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Komisji Komisja potwierdza, że kwestia, czy i pod jakimi warunkami w danym przypadku decyzja organów krajowych w sprawie pobierania opłaty cukrowej jest ostateczna lub musi zostać poddana przeglądowi na podstawie zmienionych kwot opłat zawartych w nowym rozporządzeniu Rady, musi zostać rozstrzygnięta zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.	
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1261/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 723/2009 w sprawie wspólnotowych ram prawnych konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (ERIC) Dz.U. L 326 z 6.12.2013, s. 1–2	15660/13

2013/787/UE: Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/011 DK/Vestas z Danii) Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 95–95	15091/13
2013/788/UE: Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2013/001 FI/Nokia Salo z Finlandii) Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 96–96	15096/13
2013/789/UE: Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2013/003 DE/First Solar z Niemiec) Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 97–97	15093/13

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1–65	15702/13
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66–213	15706/13
2014/115/UE: Decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 1–1	16310/13
2013/756/UE: Decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2013 r. ustalająca stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Zamówień Rządowych odnośnie do decyzji wykonujących niektóre postanowienia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych Dz.U. L 335 z 14.12.2013; s. 32–34	7997/13

2013/728/UE: Decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2013 r. określająca stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska na forum konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przedłużenia moratorium w sprawie opłat celnych od transmisji elektronicznych oraz moratorium dotyczącego skarg niezwiązanych z naruszeniem i skarg związanych z innymi sytuacjami Dz.U. L 332 z 11.12.2013, s. 17–17	15633/13
2013/715/UE: Decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2013 r. określająca stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w sprawie przystąpienia Republiki Jemenu do Światowej Organizacji Handlu Dz.U. L 326 z 6.12.2013, s. 44–44	15307/13
Oświadczenie Komisji Komisja wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia decyzji Rady wyrażającej przychylne stanowisko Unii Europejskiej w sprawie przystąpienia Republiki Jemeńskiej do Światowej Organizacji Handlu. Komisja zauważa również, że zaproponowano przyjęcie za wspólną zgodą decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie stanowiska państw członkowskich na forum WTO dotyczącego tego przystąpienia. Komisja zauważa, że możliwe było przyjęcie decyzji UE, co spowodowałoby, że taka odrębna decyzja nie byłaby potrzebna.	

Oświadczenie Irlandii

Przepisy dotyczące czasowej obecności osób fizycznych w celach służbowych zawarte w powyższej decyzji są dla Irlandii jako części Unii wiążące jedynie w takim zakresie, w jakim Irlandia powiadomiła o zamiarze uczestnictwa w powyższej decyzji zgodnie z Protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Irlandia zadba o to, by czasowa obecność osób fizycznych w celach służbowych była zgodnie z tymi przepisami dozwolona.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Przepisy dotyczące czasowej obecności osób fizycznych w celach służbowych zawarte w powyższej decyzji są dla Zjednoczonego Królestwa jako części Unii wiążące jedynie w takim zakresie, w jakim Zjednoczone Królestwo powiadomiło o zamiarze uczestnictwa w powyższej decyzji zgodnie z Protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Konkluzje Rady w sprawie europejskiej polityki przemysłowej	17202/13
Konkluzje Rady w sprawie polityki dotyczącej jednolitego rynku	16443/13
Konkluzje Rady w sprawie inteligentnych regulacji	17227/1/13

3277. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY ZAGRANICZNE), które odbyło się w Nusa Dua (Bali), w Indonezji, 3 i 6 grudnia 2013 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Dyrektywa Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom Dz.U. L 13 z 17.1.2014, s. 1–73	13675/13

3278. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (TRANSPORT, TELEKOMUNIKACJA I ENERGIA), które odbyło się w Brukseli 5 grudnia 2013 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 25–32	PE-CONS 33/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie państw członkowskich

Z uwagi na znaczenie pełnego udziału wszystkich państw uczestniczących we wspólnych działaniach i aby w pełni osiągnąć cele programu, państwa członkowskie deklarują wolę, zajmując stanowiska w ramach komitetu – w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 – poszukiwania możliwości kontynuowania obecnej praktyki finansowania dotacji w wysokości 100% kwalifikowalnych kosztów, gdy są to koszty podróży i zakwaterowania, koszty związane z organizacją wydarzeń oraz dietyienne.

Oświadczenie Grecji i Cypru

Grecja i Cypr podkreślają swoje zaangażowanie w osiąganie celów programu Fiscalis.

W tym kontekście Grecja i Cypr przywołują swoje obawy dotyczące tego, że ewentualne współfinansowanie dotacji z budżetów krajowych może wykluczyć państwa członkowskie przeżywające trudności budżetowe z uczestnictwa w działaniach kwalifikowalnych w ramach programu.

Oświadczenie Komisji

W odniesieniu do wynoszącego 5% pułapu budżetowego dla wydatków administracyjnych wprowadzonego w ramach programu Fiscalis, Komisja uważa, że nie jest on zgodny z podejściem horyzontalnym, mającym na celu uproszczenie i usprawnienie funkcjonowania podstawowych aktów prawnych dla sektorowych programów objętych wieloletnimi ramami finansowymi (WRF). Komisja zauważa jednak, że ten 5-procentowy pułap jest już stosowany w ramach obecnego programu Fiscalis (art. 14 ust. 2), a więc odpowiada specyficznym cechom tego programu i nie może stanowić precedensu dla innych programów objętych WRF.

Oświadczenie Hiszpanii, Francji, Luksemburga i Włoch

Jeżeli chodzi o wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego program Fiscalis 2020, Hiszpania, Francja, Luksemburg i Włochy stwierdziły, że Zjednoczone Królestwo formalnie notyfikowało zastosowanie klauzuli *opt-in*, co jest według niego zgodne z art. 3 ust. 1 protokołu nr 21 do traktatu z Lizbony. Z niedawnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości wynika, że protokół nr 21 nie miałby zastosowania, gdyby podstawa prawna aktu nie wynikała z tytułu V części trzeciej TFUE (zob. wyrok z 22 października 2013 r. w sprawie C-137/12, pkt. 73–75). Dlatego Hiszpania, Francja, Luksemburg i Włochy są zdania, że notyfikacja przekazana przez Zjednoczone Królestwo jest bezpodstawna i w związku z tym nie jest wiążąca. To stanowisko dotyczy także wszystkich innych środków, które nie wynikają z części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w przypadku których Zjednoczone Królestwo notyfikowałoby klauzulę *opt-in* lub rozważałoby klauzulę *opt-out*.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1289/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 74–80	PE-CONS 65/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się: DE nie uczestniczyły w przyjęciu: IE, UK
--	---------------	-------------------------	---

Oświadczenie Komisji

Komisja z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Parlament Europejski i Radę wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia nr 539/2001, mającego na celu zwiększenie wiarygodności wspólnej polityki wizowej oraz zapewnienie większej solidarności wśród państw członkowskich. Komisja wyraża jednak ubolewanie z powodu tego, że przekazane jej uprawnienia dotyczące zmienionego mechanizmu wzajemności są, jej zdaniem, niezgodne z art. 290 i 291 TFUE. Komisja zatem zastrzega sobie prawo wykorzystania środków odwoławczych dostępnych na mocy Traktatu, by kwestia ta została wyjaśniona przez Trybunał Sprawiedliwości.

Oświadczenie Belgii, Niemiec, Estonii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoch, Cypru, Łotwy, Litwy, Luksemburga, Węgier, Malty, Niderlandów, Austrii, Polski, Portugalii, Słowenii, Słowacji, Finlandii i Szwecji dotyczące art. 1 ust. 1 i 2

Zmiana rozporządzenia 539/2001, zwłaszcza w odniesieniu do mechanizmu wzajemności (art. 1 ust. 1) oraz klauzuli zawieszającej (art. 1 ust. 2), mogłaby mieć daleko idące skutki dla stosunków zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich.

W związku z tym podkreślamy, że w zgodzie z odpowiednimi przepisami odnośnie instytucje Unii są zobowiązane, przed przedstawieniem jakichkolwiek wniosków bądź decyzji, do szerokiego przeanalizowania i wzięcia pod uwagę możliwych niekorzystnych konsekwencji politycznych, które mogłyby wynikać z tych wniosków lub decyzji dla stosunków zewnętrznych, zarówno Unii, jaki i państw członkowskich. Dotyczy to szczególnie stosunków zewnętrznych z partnerami strategicznymi. Naszym zdaniem Rada powinna ze swojej strony zapewnić całkowite wypełnianie tych zobowiązań.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1297/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich dotkniętych lub zagrożonych poważnymi trudnościami związanymi z ich stabilnością finansową, zasad umorzenia zobowiązań dla niektórych państw członkowskich oraz zasad płatności salda końcowego Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 253–255	PE-CONS 101/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: przeciwko: HU
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1298/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 w odniesieniu do alokacji finansowej dla niektórych państw członkowskich z Europejskiego Funduszu Społecznego Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 256–258	PE-CONS 102/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/58/UE z dnia 11 grudnia 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE (Wypłacalność II) w odniesieniu do terminu jej transpozycji i daty rozpoczęcia jej stosowania oraz daty uchylenia niektórych dyrektyw (Wypłacalność I) Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 1–3	PE-CONS 98/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1351/2013/UE z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkiemu Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 4–9	PE-CONS 109/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające program działania dla cel w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Cła 2020) i uchylające decyzję nr 624/2007/WE	PE-CONS 72/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Rady Skuteczne, sprawne, nowoczesne i zharmonizowane podejście do kontroli celnych na granicach zewnętrznych UE jest niezbędne, by: – chronić interesy finansowe Unii i jej państw członkowskich; – zwalczać nielegalny handel przy jednoczesnym ułatwianiu legalnej działalności gospodarczej; – zapewnić bezpieczeństwo i ochronę Unii i jej mieszkańców, a także ochronę środowiska; – chronić prawa własności intelektualnej; oraz – zapewnić zgodność ze wspólną polityką handlową. Aby organy celne mogły przeprowadzać takie kontrole, muszą mieć dostęp do odpowiednich narzędzi, takich jak sprzęt i technologia do wykrywania. Fakt, że takie narzędzia są potrzebne, zilustrowano między innymi w sporządzonym przez Europol w 2011 roku sprawozdaniu dotyczącym oceny zagrożenia przestępczością zorganizowaną, w którym to sprawozdaniu stwierdzono, że gospodarczym skutkiem przemytu papierosów jest strata dla budżetów państw członkowskich i Unii wynosząca, jak się szacuje, około 10 miliardów EUR rocznie. Obecnie nie wykorzystuje się w pełnym zakresie szeregu instrumentów objętych wieloletnimi ramami finansowymi, umożliwiającymi współfinansowanie nabywania takich narzędzi. Aby osiągnąć wydajne przydzielanie zasobów finansowych, Rada zwraca się do Komisji o to, by, nie później niż w połowie 2018 roku, przedstawiła sprawozdanie dotyczące zapewniania zasobów finansowych niezbędnych do nabywania odpowiednich narzędzi służących do kontroli celnych w dziedzinie, o której mowa w art. 3 lit. a) TFUE, w tym możliwości przydzielania tych zasobów za pośrednictwem jednego funduszu.			

Oświadczenie Rady i Komisji

Niniejszego rozporządzenia nie należy interpretować jako zawierającego lub przyznającego jakiekolwiek uprawnienia lub obowiązki objęte postanowieniami części III tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Oświadczenie Niderlandów i Danii w sprawie art. 14

Program „Cła 2020” przedstawia zasady finansowania działań w ramach współpracy celnej w UE. Wszystkie działania w ramach tego programu, w tym powoływanie zespołów ekspertów, są określone w rocznych programach prac na podstawie art. 14.

Zespoły ekspertów to nowy instrument, potencjalnie wywierający wpływ na przewidzianą w traktatach równowagę uprawnień między państwami członkowskimi a instytucjami unijnymi. W związku z ewentualnymi ogromnymi konsekwencjami, jakie powołanie zespołów ekspertów może mieć dla działań operacyjnych i kompetencji organów celnych w państwach członkowskich, Niderlandy i Dania opowiadają się za oddzielnym aktem wykonawczym dotyczącym powołania i zasad funkcjonowania każdego zespołu ekspertów, co umożliwi bardziej przejrzysty proces decyzyjny na odpowiednim poziomie.

Uwzględniając powyższe,

Niderlandy i Dania – w każdym przypadku, gdy w planie prac proponowane będzie powołanie zespołu ekspertów – będą nalegać na przeprowadzenie dogłębnej analizy proponowanego zakresu uprawnień zespołu, na jasne zasady funkcjonowania tego zespołu, na szczegółowy plan prac i dogłębną analizę prawną na podstawie unijnych Traktatów, w szczególności jeśli chodzi o odnośne kompetencje państw członkowskich i instytucji unijnych.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”) i zmieniające decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 238–252	PE-CONS 80/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1287/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) (2014–2020) i uchylające decyzję nr 1639/2006/WE Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 33–49	PE-CONS 58/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1293/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 614/2007 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 185–208	PE-CONS 70/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Komisji w sprawie maksymalnej kwota, jaką może otrzymać jeden projekt zintegrowany

Komisja przywiązuje bardzo dużą wagę do zapewnienia proporcjonalnego rozdzielania funduszy na projekty zintegrowane w celu sfinansowania możliwie jak największej ich liczby i zagwarantowania zrównoważonego rozłożenia projektów zintegrowanych we wszystkich państwach członkowskich. W związku z tym przy omawianiu projektu programu prac z członkami Komitetu LIFE Komisja proponuje maksymalną kwotę, jaką może otrzymać jeden projekt zintegrowany. Propozycja ta zostanie przedłożona w ramach metodologii wyboru projektów, która ma zostać przyjęta jako część wieloletniego programu prac.

Oświadczenie Komisji w sprawie sytuacji w zakresie finansowania różnorodności biologicznej w krajach i terytoriach zamorskich

Komisja przywiązuje bardzo dużą wagę do ochrony środowiska i różnorodności biologicznej w krajach i terytoriach zamorskich, o czym świadczy wniosek w sprawie decyzji o stowarzyszeniu zamorskim, uwzględniający te sektory w obszarach współpracy między Unią Europejską a krajami i terytoriami zamorskimi oraz przedstawiający różne działania, które mogą kwalifikować się do finansowania w tym zakresie przez Unię Europejską. Działanie przygotowawcze BEST było inicjatywą uwieńczoną sukcesem, która została wykorzystana przez kraje i terytoria zamorskie, co przyniosło widoczne rezultaty w zakresie różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych. W związku z tym, że inicjatywa BEST zmierza ku końcowi, Komisja skłania się ku jej kontynuacji w ramach jednego z nowych instrumentów, a mianowicie programu zapewniania globalnych dóbr publicznych i reagowania na wyzwania o skali światowej w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju.

Ta szczególna możliwość finansowania różnorodności biologicznej w krajach i terytoriach zamorskich zostanie uzupełniona możliwościami, jakie stwarza art. 6 programu LIFE na lata 2014–2020.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa” (2014–2020) i uchylające decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 221–237	PE-CONS 77/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: przeciwko: AT
Oświadczenie Komisji w sprawie znaków graficznych (logo) Komisja ma jeden znak rozpoznawczy, którego zasadniczym elementem jest flaga europejska. Takie podejście umożliwia łatwą rozpoznawalność działań Komisji przez obywateli europejskich w całej Europie, natomiast używanie wielu różnych logo zaburza tę rozpoznawalność. Komisja ubolewa zatem nad tym, że w programie „Kreatywna Europa” współprawodawcy narzucili Komisji używanie różnych logo dla obu podprogramów. Komisja uznaje to za odosobniony przypadek, niestanowiący precedensu dla innych programów.			
Oświadczenie Komisji w sprawie procedur komitetowych Komisja stoi na stanowisku, że przyjęcie przez nią niewiążących wytycznych nie powinno podlegać procedurze komitetowej, ponieważ na mocy Traktatu Komisja ma do tego własne autonomiczne prawo. Komisja uważa zatem, że przepisy art. 17 ust. 3 dotyczące przyjmowania wytycznych w ramach procedury doradczej nie mają wpływu na to prawo.			

Oświadczenie Komisji w sprawie budżetu

Komisja ubolewa nad tym, że w programie „Kreatywna Europa” współprawodawcy narzucili Komisji podział środków budżetowych programu bez marginesów elastyczności. Komisja podkreśla, że sztywna alokacja środków budżetowych, zwłaszcza dla programów z ograniczonymi ramami finansowymi, kłóci się z zasadami należytego zarządzania finansowego i optymalizacji alokacji zasobów na okres programowania wynoszący siedem lat. Aby można było spełnić wymogi operacyjne podczas realizacji programu, niezbędny jest pewien margines elastyczności w przypadku nieprzewidzianych zmian sytuacji gospodarczej i społecznej. Z tych powodów Komisja uznaje to za odosobniony przypadek, niestanowiący precedensu dla innych programów.

Oświadczenie Austrii

W art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej UE zobowiązuje się do pogłębiania wiedzy i upowszechniania kultury i historii w Europie, zachowania dziedzictwa kulturowego oraz do wspierania niehandlowej wymiany kulturalnej, a także twórczości artystycznej, włącznie z sektorem audiowizualnym. Ponadto UE zobowiązuje się do ochrony i wspierania różnorodności form wyrazu w kulturze, a w 2006 r. przystąpiła do odpowiedniej konwencji UNESCO.

Austrii zależy bardzo na wzmocnieniu niekomercyjnej twórczości kulturalnej. W przeciwieństwie do unijnego programu Kultura na lata 2007–2013 podprogram „Kultura” nowego unijnego programu „Kreatywna Europa” na lata 2014–2020 oferuje możliwość finansowania ze środków unijnych również komercyjnej twórczości kulturalnej. Austria nie popiera nowej struktury podprogramu „Kultura”, ponieważ twórczość kulturalna pożytku publicznego i ta zorientowana na zysk rządzą się różnymi prawami i wymagają w związku z tym konkretnych środków wspierających, aby osiągać optymalne zyski i oferować skuteczne zachęty.

Istnieje obawa, że rozszerzenie możliwości wspierania na działalność kulturalną zorientowaną na zysk doprowadzi do osłabienia sektora kultury pożytku publicznego. Z tego powodu Austria nie może poprzeć tekstu rozporządzenia w odniesieniu do odpowiednich przepisów art. 13.

Oświadczenie Republiki Federalnej Niemiec

Niemcy zdecydowanie popierają program „Kreatywna Europa” jako europejski program wspierania kultury i mediów. Mimo to nie moglibyśmy przyjąć tekstu w istniejącej wersji bez poważnych zastrzeżeń.

Nasz obiekcje dotyczą aspektów merytorycznych i kwestii związanych z kompetencją w odniesieniu do polityki kulturalnej, którą art. 167 ust. 5 określa jako jedną z głównych podstaw prawnych tego programu: zdaniem Niemiec jedynie projekty kulturalne z dziedziny kultury pożytku publicznego powinny się kwalifikować do wsparcia w ramach podprogramu „Kultura”. Przywołując zasadę pomocniczości oraz zakaz harmonizacji w dziedzinie kultury, Niemcy wyrażają sprzeciw wobec przewidzianego w art. 20 i 21 delegowania uprawnień oraz wobec rozporządzenia jako formy prawnej. Jakościowe kryteria oceny powinny zostać konkretnie określone i ustanowione przez ustawodawcę europejskiego, tzn. Parlament Europejski i Radę, a nie przez Komisję w drodze aktów delegowanych.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1350/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. zmieniające niektóre akty ustawodawcze w zakresie statystyk dotyczących rolnictwa i rybołówstwa Dz.U. L 351 z 21.12.2013, s. 1–14	PE-CONS 86/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się: AT, DE
---	---------------	-------------------------	--

Oświadczenie Komisji

Komisja docenia wysiłki na rzecz bardziej zróżnicowanego podejścia, biorąc jednak pod uwagę klauzulę o braku opinii w przypadku dyrektywy 96/16/WE w sprawie prowadzenia badań statystycznych dotyczących sektora mleka i przetworów mlecznych, przypomina, że odwołanie do art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13), akapit drugi lit. b) musi odpowiadać szczególnej potrzebie odejścia od zastosowania przepisu definiującego zasadę, zgodnie z którą Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego w przypadku braku opinii. Jako że jest to wyjątek, nie można go postrzegać po prostu jako „dyskrecjonalnego uprawnienia” prawodawcy, lecz należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym odpowiednio uzasadnić w motywie.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” , zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129–171	PE-CONS 76/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się: UK
Oświadczenia Komisji 1. Komisja przypomina, że decyzja o przedstawieniu projektów do finansowania w ramach instrumentu „Łącząc Europę” należy do państw członkowskich. Na przywilej ten w żaden sposób nie mają wpływu orientacyjne wartości procentowe dotyczące szczegółowych celów transportowych wymienionych w części IV załącznika. 2. Komisja wyraża głębokie ubolewanie z powodu włączenia art. 18 wprowadzającego procedurę sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w odniesieniu do przyznawania pomocy finansowej Unii wybranym projektom lub ich częściom po każdym zaproszeniu do składania wniosków na podstawie wieloletnich lub rocznych programów prac, o których mowa w art. 17 rozporządzenia ustanawiającego instrument „Łącząc Europę”. Komisja przypomina, że nie zaproponowała tej procedury w żadnym z sektorowych aktów dotyczących wieloletnich ram finansowych. Miało to na celu uproszczenie programów dotyczących wieloletnich ram finansowych, z korzyścią dla beneficjentów środków UE. Zatwierdzenie decyzji o przyznaniu dotacji bez kontroli komitetowej przyspieszyłoby procedurę dzięki skróceniu czasu oczekiwania wykonawców projektów na przyznanie dotacji oraz dzięki uniknięciu zbędnej biurokracji i kosztów. Ponadto Komisja przypomina, że podejmowanie decyzji w sprawie przyznania dotacji wchodzi w zakres jej instytucjonalnych prerogatyw związanych z realizacją budżetu, a zatem nie powinno odbywać się w ramach procedury komitetowej. Komisja uważa również, że włączenie to nie może służyć jako precedens dla innych instrumentów finansowania ze względu na szczególny charakter projektów infrastrukturalnych w zakresie ich skutków na terytorium państw członkowskich.			

3. Komisja wyraża ubolewanie z powodu włączenia do art. 2 ust. 5 i art. 5 ust. 2 odniesień do kosztów agencji wykonawczej, której Komisja powierzyła realizację określonych części instrumentu „Łącząc Europę” w kontekście działań wspierających program. Komisja przypomina, że jedną z jej prerogatyw jest ustanowienie – po uprzednim przeprowadzeniu analizy kosztów i korzyści – agencji wykonawczej w celu powierzenia jej niektórych zadań odnoszących się do zarządzania danym programem, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003. Wyniki analizy kosztów i korzyści związanych z powierzeniem zadań agencji wykonawczej w celu wprowadzenia w życie instrumentu „Łącząc Europę” nie powinny być z góry przesądzone w tekście rozporządzenia ustanawiającego instrument „Łącząc Europę”. Komisja uważa również, że ustanowienie górnego limitu nie może służyć jako precedens dla innych instrumentów finansowania ze względu na szczególny charakter projektów infrastrukturalnych zarządzanych przez Agencję.

Oświadczenie Republiki Federalnej Niemiec

Harmonizacja korytarzy towarowych stała się elementem negocjacji w ramach dyskusji nad rozporządzeniem w sprawie ustanowienia instrumentu „Łącząc Europę”.

Niemcy chciałyby raz jeszcze podkreślić, że nie odrzucają zasadniczo harmonizacji korytarzy towarowych z innymi strukturami korytarzy.

W tym kontekście Niemcy wyraźnie zaznaczyły, że warunki i przepisy zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 913/2010 regulujące istniejące korytarze muszą mieć zastosowanie w przypadku zmiany lub rozszerzenia korytarzy towarowych. Niemcy stwierdziły także, że uwzględnienie zgromadzonych doświadczeń dotyczących istniejących korytarzy, z których pierwsze zaczną funkcjonować w listopadzie 2013 r., jest absolutnie niezbędne.

W niniejszym oświadczeniu Niemcy pragną raz jeszcze potwierdzić swoje stanowisko. Nasze wątpliwości co do formalnych aspektów wybranej procedury nie zostały rozwiązane.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zasadniczo Zjednoczone Królestwo popiera rozwijanie kolejowych korytarzy towarowych, o ile przebiega ono zgodnie z mechanizmami, które już istnieją na mocy rozporządzenia w sprawie kolejowych korytarzy towarowych (913/2010), w przypadkach, w których wykazano rynkowe uzasadnienie takiego działania. Obecnie prowadzimy już – zgodnie z wymienionym rozporządzeniem – dyskusje z innymi państwami członkowskimi oraz z Komisją Europejską, aby przedłużyć korytarz 2 poprzez tunel pod Kanałem La Manche aż do Londynu. Decyzję tę podjęto na podstawie rzetelnej analizy korzyści rynkowych oraz społeczno-gospodarczych.

Harmonizacja korytarzy towarowych stała się elementem negocjacji w ramach dyskusji nad rozporządzeniem w sprawie ustanowienia instrumentu „Łącząc Europę”.

Uważamy jednak, że wykorzystywanie rozporządzenia ustanawiającego instrument „Łącząc Europę” do tego, by zaproponować zmiany do kolejowych korytarzy kolejowych, bądź określić harmonogramy dla takich korytarzy, nie jest właściwe. Takie podejście stanowi obejście procedur zagwarantowanych w istniejącym dotychczas prawodawstwie i nie zostało uzgodnione z danymi państwami członkowskimi ani nie zostało uzasadnione analizą korzyści rynkowych oraz społeczno-gospodarczych.

Jesteśmy zdania, że proponowane przedłużenie kolejowych korytarzy towarowych będzie w sposób bezpośredni oddziaływało na terytorium danego państwa członkowskiego. Dlatego też proponowane przedłużenie powinno zostać uzależnione od zatwierdzenia przez państwa członkowskie, których to dotyczy, jak przewidziano w art. 172 akapit drugi Traktatu.

Dla Zjednoczonego Królestwa oznaczałoby to, że dodanie do kolejowego korytarza towarowego miejscowości za Londynem wymagać będzie naszej zgody. Nie popieramy dodania tych miejscowości i Londyn powinien pozostać końcowym punktem kolejowych korytarzy towarowych w Zjednoczonym Królestwie.

Ogólnie uważamy, że kolejowej korytarze towarowe powinny być przedłużane wyłącznie, jeśli znajduje to uzasadnienie w pozytywnym wyniku analizy korzyści społeczno-gospodarczych.

W związku z tym w głosowaniu dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego instrument „Łącząc Europę” wstrzymamy się od głosu.

Oświadczenie Łotwy

Łotwa popiera cele wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego instrument „Łącząc Europę” i z zadowoleniem przyjmuje ogólny wynik dyskusji na temat tego wniosku.

Wątpliwości Łotwy wciąż budzi jednak propozycja zastąpienia załącznika do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie kolejowych korytarzy towarowych”).

W przypadku Łotwy ostateczna propozycja kompromisowa dotycząca przedłużenia kolejowego korytarza towarowego „Morze Północne – Morze Bałtyckie” w okresie między najpóźniej 10 listopada 2020 r. a zakończeniem prac nad linią Rail Baltica o nominalnej szerokości toru 1435 mm miałyby zastosowanie do linii kolejowej o szerokości toru 1520 mm. Łotwa pragnie zauważyć, że wobec braku uzasadnienia opartego na rzetelnej analizie kosztów i korzyści żywi poważne obawy co do możliwego zainteresowania wnioskodawców tym odcinkiem kolejowego korytarza towarowego „Morze Północne – Morze Bałtyckie”. Dlatego też Łotwa nie oczekuje, że uda się osiągnąć właściwą równowagę między kosztami a korzyściami społeczno-gospodarczymi.

Do czasu zakończenia prac, a następnie włączenia linii Rail Baltica o nominalnej szerokości toru 1435 mm do kolejowego korytarza towarowego „Morze Północne – Morze Bałtyckie” niezakłócony ruch kolejowy w kierunku tego przedłużenia kolejowego korytarza towarowego jest praktycznie niemożliwy ze względu na różnicę w szerokości torów.

Dlatego też alokacja tras, a także koordynacja kwestii operacyjnych dla tego odcinka kolejowego korytarza towarowego powinny być dokonywane osobno, a nie z uwzględnieniem odcinka tego korytarza o nominalnej szerokości toru 1435 mm. Ponadto Łotwa jest zaniepokojona tym, że zastosowane podejście – polegające na zastąpieniu załącznika do rozporządzenia w sprawie kolejowych korytarzy towarowych bez jednoczesnej zmiany głównego tekstu tego rozporządzenia – budzi obawy, iż niektóre przepisy, takie jak te dotyczące kryteriów dla kolejnych korytarzy towarowych (art. 4), jak również te dotyczące wyboru kolejnych korytarzy towarowych (art. 5, w szczególności ust. 3 i 4) nie były należycie przestrzegane. Łotwa jest przekonana, że najodpowiedniejszą linią dla przedłużenia kolejowego korytarza towarowego „Morze Północne – Morze Bałtyckie” jest linia Rail Baltica o nominalnej szerokości torów 1435 mm, która po zakończeniu budowy musi zostać w pełni zintegrowana ze wszystkimi strukturami i procedurami kolejowego korytarza towarowego „Morze Północne – Morze Bałtyckie”, jak określono w rozporządzeniu w sprawie kolejowych korytarzy towarowych.			
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1285/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie realizacji i eksploatacji europejskich systemów nawigacji satelitarnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 876/2002 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 1–24	PE-CONS 26/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej w sprawie międzyinstytucjonalnego panelu ds. Galileo

1. Ze względu na znaczenie, wyjątkowość i złożoność europejskich programów GNSS, na fakt, że w programach tych przewidziano, iż właścicielem systemów jest Unia, oraz że w okresie 2014–2020 programy te są w pełni finansowane z jej budżetu, Parlament Europejski, Rada i Komisja Europejska uznają konieczność ścisłej wzajemnej współpracy.

1. Międzyinstytucjonalny panel ds. Galileo („GIP”) zbierze się po to, by ułatwić poszczególnym instytucjom realizację ich własnych zadań. W tym celu zostanie powołany GIP, by z bliska nadzorować:

- a) postępy w realizacji europejskich programów GNSS, w szczególności w zakresie udzielania zamówień i zawierania umów, zwłaszcza w odniesieniu do ESA;
- b) międzynarodowe porozumienia z państwami trzecimi bez uszczerbku dla postanowień art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- c) przygotowanie rynków nawigacji satelitarnej;
- d) skuteczność uzgodnień dotyczących zarządzania; oraz
- e) roczny przegląd programu prac.

2. Zgodnie z obowiązującymi zasadami GIP będzie respektował konieczność zachowania swobody decyzji, w szczególności ze względu na poufność informacji handlowych oraz chroniony charakter pewnych danych.

3. Komisja będzie uwzględniać opinie wyrażone przez GIP.

4. W skład GIP będzie wchodzić siedem osób:

- trzech przedstawicieli Rady,
- trzech przedstawicieli PE,
- jeden przedstawiciel Komisji;

będzie on się zbierał regularnie (zasadniczo cztery razy w roku).

5. Działania GIP nie będą wpływały na ustalone obowiązki ani na stosunki międzyinstytucjonalne.

Oświadczenie Rady w sprawie udziału ekspertów z dziedziny bezpieczeństwa z państw członkowskich

Biorąc pod uwagę względy bezpieczeństwa odnoszące się do systemów i ich funkcjonowania, Rada podkreśla, że przy ustanawianiu celów wysokiego szczebla niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa tych programów istotne jest, by Komisja przeprowadzała konsultacje z odpowiednimi ekspertami ds. bezpieczeństwa z państw członkowskich oraz by w pełni uwzględniała ich opinie.

Rada podkreśla, że intencją państw członkowskich jest, by jako eksperci w tym procesie wyznaczani byli przedstawiciele ich odpowiednich organów krajowych zasiadający w Radzie ds. Bezpieczeństwa Europejskich Systemów GNSS ustanowionej decyzją Komisji 2009/334/WE. Podkreśla również, że zgodnie ze stanowiskiem państw członkowskich eksperci ci powinni w miarę możliwości doradzać Komisji na zasadzie konsensusu. Rada z zadowoleniem przyjmuje zasygnalizowany przez Komisję zamiar podjęcia w tym celu współpracy ze wspomnianymi ekspertami.

Rada ponownie podkreśla znaczenie tych konsultacji oraz potrzebę pełnego uwzględniania przez Komisję opinii ekspertów z państw członkowskich. Rada zastrzega dla siebie prawo rozważenia wariantów przewidzianych na mocy odnośnego rozporządzenia, a w szczególności wyrażenia sprzeciwu wobec odpowiednich aktów delegowanych.

Oświadczenie Komisji dotyczące art. 14 ust. 1

1. Przygotowując i opracowując akty delegowane, o których mowa w art. 14 ust. 2, Komisja zapewni jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, przeprowadzi z odpowiednim wyprzedzeniem stosowne i przejrzyste konsultacje, w tym, w razie potrzeby, dotyczące praktycznego zastosowania aktów delegowanych, w szczególności z ekspertami organów krajowych wszystkich państw członkowskich, które będą odpowiedzialne za wykonanie tych aktów delegowanych po ich przyjęciu lub zmianie, oraz w pełni uwzględni opinie tych ekspertów.

2. Zważywszy, że kwestie bezpieczeństwa narodowego mają szczególne znaczenie podczas przygotowywania, redagowania, zmiany oraz, w razie potrzeby, praktycznego zastosowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 14 ust. 2, Komisja z zadowoleniem przyjmuje zasygnalizowany przez państwa członkowskie zamiar, by jako ekspertów w tym procesie wyznaczać przedstawicieli ich odpowiednich organów krajowych zasiadających w Radzie ds. Bezpieczeństwa Europejskich Systemów GNSS ustanowionej decyzją Komisji 2009/334/WE, a także przyjmuje z zadowoleniem wyrażone przez państwa członkowskie stanowisko, że eksperci ci, współpracując z Komisją, powinni w miarę możliwości doradzać Komisji na zasadzie konsensusu.

Oświadczenie Francji, Niemiec i Zjednoczonego Królestwa

Francja, Niemcy i Zjednoczone Królestwo przypominają, że stosowanie aktów delegowanych jest uzasadnione wyłącznie w przypadku, gdy istnieje bezsporna potrzeba uzupełnienia lub zmiany elementów innych niż istotne aktu ustawodawczego, natomiast elementy istotne w danej dziedzinie są zarezerwowane Traktatem dla samego aktu ustawodawczego. Nie można zatem uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych traktować jako zmiennej dostosowywanej podczas negocjacji.

W przedmiotowym przypadku Francja, Niemcy i Zjednoczone Królestwo uważają, że kwestie bezpieczeństwa, dla których przewidziano stosowanie aktów delegowanych, powinny wchodzić w zakres aktu podstawowego. Ponadto ubolewają nad połączonym stosowaniem aktów delegowanych i środków wykonawczych, co w żadnym wypadku nie będzie mogło stanowić uproszczenia prawa ani przyczynić się do jego czytelności i dostępności. W związku z tym będą bacznie przyglądać się treści aktów delegowanych, które będą ewentualnie przyjmowane w tym kontekście.

Oświadczenie Republiki Federalnej Niemiec

Zważywszy, jak ważne są sprawy związane z bezpieczeństwem, Republika Federalna Niemiec pragnie podkreślić fakt, że w dniu 25 listopada 2013 r. działający w Radzie Komitet Bezpieczeństwa jednogłośnie przyjął opinię w sprawie decyzji delegowanej Komisji dotyczącej przyjęcia wspólnych minimalnych standardów dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie w ramach europejskiego programu GNSS (dok. 16439/13).

W opinii tej Komitet Bezpieczeństwa stwierdził, że akty delegowane są „nieodpowiednimi instrumentami w sprawach dotyczących bezpieczeństwa”, zważywszy, że w w procedurze formalnego przyjmowania Rada może przyjąć jedynie stanowisko „wszystko albo nic”. Komitet Bezpieczeństwa stwierdził również, że kwestię tę „ustawodawca powinien mieć na uwadze, przyjmując w przyszłości akty związane z bezpieczeństwem”.

Opinia ta nie została jeszcze wyrażona, kiedy trwały negocjacje dotyczące rozporządzenia w sprawie GNSS wcześniej w tym roku, dlatego nie mogła zostać wzięta pod uwagę.

Niemniej jednak należy o niej pamiętać przy przeszłych zmianach rozporządzenia w sprawie GNSS.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1–128	PE-CONS 42/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Wspólne oświadczenie Słowenii i Chorwacji W związku z kolejnym przeglądem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych Unii dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej (rozporządzenie) Słowenia i Chorwacja zgadzają się rozważyć przeprowadzenie wspólnej analizy. Celem analizy byłoby ustalenie najodpowiedniejszego przebiegu połączenia kolejowego między Zagrzebiem a Mariborem, z uwzględnieniem najodpowiedniejszego przebiegu sieci TEN-T między odpowiednimi węzłami głównymi/kluczowymi (np. Lublana, Zagrzeb, Monachium, Wiedeń). Analiza uwzględniłaby wszystkie odpowiednie korzyści i koszty społeczne, gospodarcze, finansowe, klimatyczne i środowiskowe, przyszłe potrzeby i przepływy transportowe oraz metodologię i cele określone w rozporządzeniu. O udział w sfinansowaniu analizy poproszona zostanie Komisja Europejska.			

Oświadczenie Włoch

Włochy ubolewają, że do załącznika II do rozporządzenia w sprawie wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej nie włączono portu w Civitavecchia.

Wniosek dotyczący włączenia tego portu do portów należących do sieci bazowej był zgłaszany wielokrotnie zarówno na szczeblu technicznym jak i politycznym. O włączenie ubiegano się również wiele razy na szczeblu parlamentarnym.

Port w Civitavecchia obsługuje podstawowy węzeł miejski Rzymu, czyli miasta, które jest nie tylko stolicą, ale również – zgodnie z metodologią europejską – węzłem typu MEGA, a także większą strefą miejską o populacji powyżej 1 mln osób.

Artykuł 47 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wytycznych oraz metodologia przyjęta przez Komisję UE (dok. SEC(2011) 101 final z dnia 19 stycznia 2011 r., załącznik II pkt 2)¹ uzasadniają włączenie portu w Civitavecchia do sieci bazowej.

Port w Civitavecchia plasuje się na szczycie europejskiego rankingu pod względem liczby pasażerów wsiadających, wysiadających i przesiadających się.

Oddalenie portu w Civitavecchia od węzła miejskiego, którym jest Rzym, usprawiedliwia specyfikę dna.

Port w Civitavecchia ze względów historycznych i geograficznych pełni rolę głównego portu obsługującego Rzym – to fakt niezaprzeczalny.

Civitavecchia to port Rzymu.

Włochy zastrzegają sobie możliwość podjęcia wszelkich działań zmierzających do zaradzenia przedmiotowej sytuacji, tj. nieuzasadnionemu brakowi włączenia Civitavecchia do sieci bazowej.

Oświadczenie Komisji

Komisja pragnie podkreślić, że systematyczne odwoływanie się do przepisu art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) jest sprzeczne z literą i duchem rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13). Korzystanie z tego przepisu musi być związane ze szczególną potrzebą odstąpienia od ogólnej zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego w przypadku, gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, nie można postrzegać korzystania z akapitu drugiego lit. b) jedynie jako „dyskrecjonalnego uprawnienia” prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.

¹ Tekst rozporządzenia w sprawie wytycznych (art. 47 ust. 1 tiret pierwsze) przewiduje, że węzły sieci bazowej obejmują „**węzły miejskie, w tym ich porty i porty lotnicze**”. W świetle metodologii przyjętej przez Komisję (załącznik II, pkt 2.2, s. 25 w wersji angielskiej) podstawowymi węzłami miejskimi są: „stolice państw członkowskich UE”. „metropolitalne obszary wzrostu (obszary MEGA)” lub „konurbacje [...] o populacji powyżej 1 mln mieszkańców”.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Dyrektywa Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom Dz.U. L 13 z 17.1.2014, s. 1–73	13675/13
3279. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE), które odbyło się w Brukseli w dniach 5 i 6 grudnia 2013 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera	12653/13
Oświadczenie Danii Zgodnie z art. 29 przedmiotowej umowy Komisja Europejska może powiadomić Kanadę, że Dania podjęła decyzję o związaniu się tą umową. Komisja Europejska może przekazać Kanadzie takie powiadomienie na temat Danii wyłącznie po podjęciu przez Danię – stosownie do swoich wymogów konstytucyjnych – kroków niezbędnych do tego, by związać się umowami Unii Europejskiej w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Do tego czasu Dania nie jest związana przedmiotową umową ani jej nie stosuje – zgodnie z Protokołem (nr 22) w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.	

Konkluzje Rady w sprawie wpisów na mocy art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)	17112/13
Oświadczenie Komisji Komisja zdaje sobie sprawę, jak ważne jest, by podwyższać skuteczność środków ograniczających wobec obywateli państw trzecich i w tym celu faktycznie uniemożliwiać im wjazd do strefy Schengen lub tranzyt przez nią. W pełni popiera więc inicjatywę prezydencji. Należy jednak podkreślić, że wdrożenie takich środków ograniczających jest w pierwszym rzędzie zadaniem państw członkowskich, gdyż (i) mówią o nich decyzje z dziedziny WPZiB oraz (ii) państwa członkowskie mają wyłączny dostęp do SIS II. Dlatego mechanizm skoordynowanego przeglądu przyniesie tylko wtedy pozytywne efekty, gdy państwa członkowskie maksymalnie postarają się poprawić jakość danych i procedury krajowe.	
Konkluzje Rady w sprawie masowej ewakuacji w przypadku klęsk żywiołowych w Unii Europejskiej	16155/13
Decyzja Rady upoważniająca Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Marokiem o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych	16084/13
Konkluzje Rady w sprawie przyjęcia programu prac UE na lata 2014–2016 w dziedzinie minimalizowania zagrożeń dla bezpieczeństwa, ochrony i porządku publicznego w związku z imprezami sportowymi, zwłaszcza meczami piłki nożnej, o charakterze międzynarodowym	16373/13
Decyzja Rady dotycząca podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Gruzją dotyczącej zasad uczestnictwa Gruzji w programach unijnych	16611/13

Decyzja Rady dotycząca zawarcia Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Gruzją dotyczącej ogólnych zasad uczestnictwa Gruzji w programach unijnych	16612/13 + COR 1
Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Gruzją dotyczącej zasad uczestnictwa Gruzji w programach unijnych	16613/13 + COR 1
Decyzja Rady ustalająca stanowisko, które ma zająć Unia Europejska na forum 9. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w kwestii bezpieczeństwa żywnościowego, administrowania kontyngentami taryfowymi i mechanizmu monitorowania	15637/13
Konkluzje Rady w sprawie zwalczania przestępstw z nienawiści w Unii Europejskiej	17057/13
Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania na temat obywatelstwa UE za rok 2013	16783/13
Konkluzje Rady w sprawie oceny Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej	16622/13

**3280. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ZATRUDNIENIE, POLITYKA SPOŁECZNA, ZDROWIE I OCHRONA KONSUMENTÓW),
które odbyło się w Brukseli w dniach 9–10 grudnia 2013 r.**

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
2013/744/UE: Decyzja Rady z dnia 9 grudnia 2013 r. dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, w odniesieniu do postanowień Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, definicją przestępstw kryminalnych i współpracą policyjną Dz.U. L 333 z 12.12.2013, s. 73–74	14711/13 + COR 1 + COR 2 + ADD 1
2013/745/UE: Decyzja Rady z dnia 9 grudnia 2013 r. dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, z wyłączeniem postanowień tego Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, definicją przestępstw kryminalnych i współpracą policyjną Dz.U. L 333 z 12.12.2013, s. 75–76	14929/13

Oświadczenie delegacji BE, BG, CZ, DK, DE, EE, EL, ES, HR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI i UK Wyżej wymienione delegacje pragną zwrócić uwagę na realizację Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu i zwracają się do Komisji o podjęcie wszelkich możliwych działań w celu ograniczenia wszelkich niewspółmiernych obciążeń administracyjnych dla administracji lub przemysłu.
Oświadczenie delegacji BE, BG, CZ, DK, DE, EE, IE, EL, ES, FR, HR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI i UK Zgodnie z art. 44 ust. 3 Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu Unia określa zakres swoich kompetencji w odniesieniu do spraw regulowanych protokołem. Wyżej wymienione delegacje niniejszym potwierdzają, że na forum odpowiednich organów Rady odbędzie się dogłębna dyskusja poświęcona kompetencjom i uzgodniony zostanie pełny, szczegółowy wykaz kompetencji w ramach decyzji o zawarciu protokołu, zgodnie z regulaminem wewnętrznym.
Oświadczenie delegacji BE, BG, CZ, DK, DE, EE, IE, EL, HR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, NL, AT, PT, RO, SI i FI Z uwagi na to, jak ważne było wypracowanie w rozsądnym terminie porozumienia w sprawie decyzji o podpisaniu Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu Rada postanowiła nie określać szczegółowo – na etapie podpisania – postanowień przedmiotowego protokołu zawierających obowiązki umawiających się stron, które dotyczą współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, definicji przestępstw kryminalnych i współpracy policyjnej. Pobieżna analiza wskazuje, że są to art. 14, 16, 19, 23, 26, 27, 29 i 30 protokołu, jednak Rada zamierza zbadać tę kwestię dokładniej, tak aby wykaz był gotowy w momencie przyjmowania przez nią decyzji o zawarciu protokołu.

Oświadczenie delegacji AT i RO

Wyżej wymienione delegacje są zdania, że decyzje Rady na mocy art. 218 TFUE zawsze dotyczą całości umowy. Podział na kilka decyzji, które odnoszą się do poszczególnych artykułów umowy, nie jest wykonalny z prawnego punktu widzenia.

Oświadczenie delegacji IT, PL, PT, SK i RO

Wyżej wymienione delegacje ze szczególną satysfakcją przyjmują postanowienia dotyczące śledzenia ruchu i pochodzenia zawarte w art. 8 „Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi”. Delegacje te zwracają się zatem do Komisji o zadbanie o to, aby jeżeli wniosek dotyczący zmiany dyrektywy 2001/37/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych zawiera środki dotyczące śledzenia ruchu i pochodzenia, były one zgodne ze środkami przewidzianymi w protokole.

Oświadczenie delegacji BG, CZ, DK, DE, EL, ES, FR, HR, IT, CY, LV, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SK, SE, FI i UK

Wspólny ogólnoświatowy punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 oraz ust. 8–9 protokołu, nie może być ogólnoświatową bazą danych. Wyżej wymienione delegacje rozumieją, że postanowienie dotyczące uzyskiwania dostępu do bazy danych producenta przez właściwy organ w jurysdykcji producenta tytoniu uznawane jest za wypełnianie kryteriów wspólnego ogólnoświatowego punktu kontaktowego.

Oświadczenie delegacji UK

Zgodnie z art. 4 TFUE przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości należy do zakresu kompetencji dzielonych. Ponieważ protokół nie wpływa na jakiegokolwiek istniejące wewnętrzne przepisy UE w tej dziedzinie, ani nie zmienia zakresu tych przepisów, UE nie otrzymuje na mocy art. 3 ust. 2 TFUE wyłącznych kompetencji zewnętrznych, a dziedzina ta pozostaje w zakresie kompetencji dzielonych. UK jest zatem zdania, że w tych konkretnych okolicznościach niepotrzebna jest osobna decyzja Rady w sprawie upoważnienia UE do podpisania protokołu w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Oświadczenie Rady

Artykuł 6 protokołu będzie wdrażany w UE za pomocą systemu ustanowionego w dyrektywie 2008/118/WE w zakresie, w którym dotyczy on wyrobów tytoniowych w rozumieniu dyrektywy 2011/64/UE (papierosów, cygar i cygaretek oraz tytoniu do palenia).

Oświadczenia Komisji

1. Komisja jest zdania, że ograniczanie decyzji Rady o podpisaniu protokołu do spraw, w odniesieniu do których Unia dysponuje kompetencjami wyłącznymi, nie jest w tym przypadku uzasadnione. Dziedziny protokołu objęte kompetencją wyłączną mają charakter zasadniczy i nie można ich oddzielić od części podlegających kompetencjom dzielonym. Zdaniem Komisji podpisanie protokołu przez Unię należy rozumieć jako wskazanie zamiaru rozważenia przez nią zawarcia całości protokołu, rozdzielnie od państw członkowskich, które stanowią na zasadzie wzajemności w poszanowaniu art. 4 ust. 3 TUE.
2. Komisja uznaje, że, co do zasady, włączanie jakichkolwiek oświadczeń dotyczących wykonania protokołu jest na etapie jego podpisywania przedwczesne i zbędne. W szczególności jedno z oświadczeń państw członkowskich odnosi się, jak się wydaje, do kwestii, których jeszcze nie rozstrzygnięto oraz o których działaniu i realizacji nic jeszcze nie wiadomo. Dlatego też ostateczne stanowisko UE w tych kwestiach, na przykład w kwestii wykonania protokołu w odniesieniu do zarządzania danymi we wspólnym ogólnosiwiatowym punkcie kontaktowym, o którym mowa w art. 8 ust. 8 protokołu, można wypracować dopiero wtedy, kiedy UE i państwa członkowskie będą znały wszystkie dostępne warianty techniczne i administracyjne.

Rozporządzenie Rady (UE) nr 1325/2013 z dnia 9 grudnia 2013 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej Dz.U. L 334 z 13.12.2013, s. 2–3	16241/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1326/2013 z dnia 9 grudnia 2013 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej Dz.U. L 334 z 13.12.2013 s. 4–5	16243/13
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Wspólnego Komitetu EOG, w kwestii zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG	15552/13
Decyzja Rady 2013/726/WPZiB z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013) i decyzji Rady Wykonawczej Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej EC-M-33/Dec 1 w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Dz.U. L 329 z 10.12.2013, s. 41–43	16799/13
Decyzja Rady 2013/729/WPZiB z dnia 9 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2013/34/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) Dz.U. L 332 z 11.12.2013, s. 18–18	15843/13

Decyzja Rady 2013/730/WPZiB z dnia 9 grudnia 2013 r. wspierająca działania SEESAC w zakresie rozbrojenia i kontroli zbrojeń w Europie Południowo-Wschodniej w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi Dz.U. L 332 z 11.12.2013, s. 19–30	16234/13
Decyzja Rady 2013/725/WPZiB z dnia 9 grudnia 2013 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2012/173/WPZiB w sprawie uruchomienia centrum operacyjnego UE służącego misjom i operacji z zakresu wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony w Rogu Afryki Dz.U. L 329 z 10.12.2013, s. 39–40	15865/13
Konkluzje Rady pt. „Skuteczność mechanizmów instytucjonalnych na rzecz poprawy statusu kobiet i równości płci”	17605/13
Zalecenia Rady w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich	16790/13
Konkluzje Rady w sprawie refleksji nad nowoczesnymi, elastycznymi i stabilnymi systemami opieki zdrowotnej	16570/13

Przyjęcie aktu ustawodawczego po drugim czytaniu w Parlamencie Europejskim (Strasburg, 9–16 grudnia 2013 r.)			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22–61	17446/13 PE-CONS 119/13	nie dotyczy	nie dotyczy
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1–21	17447/13 PE-CONS 118/13	nie dotyczy	nie dotyczy
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1–51	17697/13 PE-CONS 145/13	nie dotyczy	nie dotyczy
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 38/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do przyznania uprawnień przekazanych i wykonawczych do przyjmowania niektórych środków Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 52–69	17698/13 PE-CONS 146/13	nie dotyczy	nie dotyczy

3281. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY GOSPODARCZE i FINANSOWE), które odbyło się w Brukseli 10 i 18 grudnia 2013 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady stwierdzająca, że Polska nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r.	16853/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Polsce	16852/13
Konkluzje Rady na temat sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 23/2012 pt. „Czy w ramach działań strukturalnych UE skutecznie wspierano rewitalizację zdegradowanych terenów przemysłowych i powojkowych?”	16734/13
2013/746/UE: Decyzja Rady z dnia 10 grudnia 2013 r. zmieniająca regulamin wewnętrzny Rady Dz.U. L 333 z 12.12.2013, s. 77–78	16003/13
Konkluzje Rady w sprawie intensyfikacji walki z przemytem papierosów i innymi formami nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi w UE	16644/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1331/2013 z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich od dnia 1 lipca 2012 r. Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 1–2	16208/13
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1361/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu Dz.U. L 343 z 19.12.2013, s. 7–8	17805/13

3282. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (TRANSPORT, TELEKOMUNIKACJA I ENERGIA), które odbyło się w Brukseli w dniu 12 grudnia 2013 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1342/2013 z dnia 12 grudnia 2013 r. uchylające środki antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Dz.U. L 338 z 17.12.2013, s. 1–10	16733/13
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1343/2013 z dnia 12 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nadtlenosiarczanów (nadsiarczanów) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Dz.U. L 338 z 17.12.2013, s. 11–22	16740/13

3283. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY ZAGRANICZNE), które odbyło się w Brukseli w dniu 12 grudnia 2013 r.**AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM**

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
2013/759/UE: Decyzja Rady z dnia 12 grudnia 2013 r. dotycząca przejściowych środków zarządzania EFR w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 48–49	15946/13
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego wsparcia udzielanego przez UE na rzecz demokratycznych rządów ze szczególnym uwzględnieniem inicjatywy dotyczącej sprawowania rządów	16186/13
Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie pt. „Perspektywy po roku 2015: finansowanie eliminacji ubóstwa i finansowanie zrównoważonego rozwoju”	16718/13
Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania rocznego 2013 na temat polityki Unii Europejskiej w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej oraz jej realizacji w 2012 r.	17166/13
Konkluzje Rady w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju	17555/13

3284. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ŚRODOWISKO), które odbyło się w Brukseli w dniu 13 grudnia 2013 r.**AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM**

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
2013/790/UE: Decyzja Rady z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Unii Europejskiej poprawki do art. 25 i 26 Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 98–99	12713/13 + COR 1
2013/791/Euratom: Decyzja Rady z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2007/198/Euratom powołującą Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznającą mu określone korzyści Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 100–102	16372/13
Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 237/2014 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego Dz.U. L 77 z 15.03.2014, s. 109–116	16737/13
Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1369/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia unijnego dla programu pomocy dotyczącego likwidacji obiektu jądrowego na Litwie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1990/2006 Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 7–11	16635/13 + COR 1

Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1368/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia unijnego dla programów pomocy dotyczących likwidacji obiektów jądrowych w Bułgarii i na Słowacji oraz uchylające rozporządzenia (Euratom) nr 549/2007 i (Euratom) nr 647/2010 Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 1–6	16633/13 + COR 1		
Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy dwustronnej między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie Erasmus+ na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu	15682/13		
Decyzja Rady 2013/760/WPZiB z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 50–51	16767/13		
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1332/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 3–7	17083/13 + COR 1		
3285. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. ROLNICTWA i RYBOŁÓWSTWA), które odbyło się w Brukseli w dniach 16 i 17 grudnia 2013 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259–280	PE-CONS 81/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania art. 6 rozporządzenia w sprawie EFRR, art. 15 rozporządzenia w sprawie współpracy terytorialnej i art. 4 rozporządzenia w sprawie Funduszu Spójności

Parlament Europejski i Rada przyjmują do wiadomości zapewnienie złożone prawodawcom UE przez Komisję, że wspólne wskaźniki produktu odnoszące się do rozporządzenia w sprawie EFRR, rozporządzenia w sprawie europejskiej wspólnoty terytorialnej oraz rozporządzenia w sprawie Funduszu Spójności, które mają zostać włączone do załączników do każdego z tych rozporządzeń, będą wynikiem długiego procesu przygotowawczego obejmującego ocenę przez ekspertów Komisji i państw członkowskich oraz że oczekuje się, iż co do zasady wskaźniki te pozostaną stabilne.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1300/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1084/2006

Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 281–288

PE-CONS 82/13

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania art. 6 rozporządzenia w sprawie EFRR, art. 15 rozporządzenia w sprawie współpracy terytorialnej i art. 4 rozporządzenia w sprawie Funduszu Spójności

Parlament Europejski i Rada przyjmują do wiadomości zapewnienie złożone prawodawcom UE przez Komisję, że wspólne wskaźniki produktu odnoszące się do rozporządzenia w sprawie EFRR, rozporządzenia w sprawie europejskiej wspólnoty terytorialnej oraz rozporządzenia w sprawie Funduszu Spójności, które mają zostać włączone do załączników do każdego z tych rozporządzeń, będą wynikiem długiego procesu przygotowawczego obejmującego ocenę przez ekspertów Komisji i państw członkowskich oraz że oczekuje się, iż co do zasady wskaźniki te pozostaną stabilne.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289–302	PE-CONS 83/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania art. 6 rozporządzenia w sprawie EFRR, art. 15 rozporządzenia w sprawie współpracy terytorialnej i art. 4 rozporządzenia w sprawie Funduszu Spójności Parlament Europejski i Rada przyjmują do wiadomości zapewnienie złożone prawodawcom UE przez Komisję, że wspólne wskaźniki produktu odnoszące się do rozporządzenia w sprawie EFRR, rozporządzenia w sprawie europejskiej wspólnoty terytorialnej oraz rozporządzenia w sprawie Funduszu Spójności, które mają zostać włączone do załączników do każdego z tych rozporządzeń, będą wynikiem długiego procesu przygotowawczego obejmującego ocenę przez ekspertów Komisji i państw członkowskich oraz że oczekuje się, iż co do zasady wskaźniki te pozostaną stabilne.			
Oświadczenie Komisji w sprawie art. 11 ust. 2 Komisja zgadza się z wyrażonym przez Parlament Europejski celem polegającym na uproszczeniu procedur pomocy państwa dotyczących pomocy operacyjnej udzielanej przedsiębiorstwom mającym siedzibę w regionach najbardziej oddalonych, związanych z rekompensowaniem dodatkowych kosztów ponoszonych w tych regionach w wyniku ich szczególnej sytuacji ekonomiczno-społecznej. Według wniosku dotyczącego przyszłego ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych (GBER), opublikowanego niedawno przez służby Komisji, pomoc operacyjna, której celem jest rekompensowanie niektórych dodatkowych kosztów ponoszonych przez beneficjentów mających siedzibę w tych regionach, byłaby uznawana za zgodną z zasadami rynku wewnętrznego na warunkach określonych w tym rozporządzeniu, a zatem byłaby zwolniona z obowiązku zgłaszania na mocy art. 108 ust. 3 TFUE. Komisja uważa, że stworzy to solidną podstawę do osiągnięcia postulowanego uproszczenia oraz w pełni uwzględni wszystkie uwagi zgłoszone przez państwa członkowskie w procesie konsultacji toczących się z myślą o przyjęciu rozporządzenia w 2014 r.			

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470–486	PE-CONS 87/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1302/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) w celu doprecyzowania, uproszczenia i usprawnienia procesu tworzenia takich ugrupowań oraz ich funkcjonowania Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 303–319	PE-CONS 84/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Wspólne oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dotyczące szerzenia wiedzy oraz art. 4 i 4a rozporządzenia w sprawie EUWT Parlament Europejski, Rada i Komisja postanawiają lepiej koordynować wysiłki mające na celu szerzenie w instytucjach i państwach członkowskich wiedzy na temat europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej, aby zwiększyć widoczność ich zastosowania jako instrumentów, które można opcjonalnie wykorzystać do celów współpracy terytorialnej we wszystkich dziedzinach polityki UE. W tym kontekście Parlament Europejski, Rada i Komisja zachęcają państwa członkowskie w szczególności do podjęcia odpowiednich działań koordynacyjno-komunikacyjnych wśród władz krajowych i między władzami poszczególnych państw członkowskich, aby zapewnić jasne, skuteczne i przejrzyste procedury zatwierdzania nowych europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej w wyznaczonych terminach.			

Wspólne oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dotyczące art. 1 ust. 9 rozporządzenia w sprawie EUWT

Parlament Europejski, Rada i Komisja postanawiają, że do celów stosowania art. 9 ust. 2 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 1082/2006 w zmienionej wersji państwa członkowskie, oceniając przepisy mające zastosowanie do pracowników europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej, proponowane w projekcie konwencji, będą się starały rozważyć różne możliwości systemu zatrudnienia, do wyboru przez europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej, w ramach prawa prywatnego lub prawa publicznego.

Jeżeli umowy pracy pracowników europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej podlegają prawu prywatnemu, państwa członkowskie muszą także uwzględnić odpowiednie prawo unijne, takie jak rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) oraz związane z tym praktyki prawne stosowane przez pozostałe państwa członkowskie reprezentowane w europejskim ugrupowaniu współpracy terytorialnej.

Parlament Europejski, Rada i Komisja uważają ponadto, że jeżeli umowy pracy pracowników europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej podlegają prawu publicznemu, zastosowanie mają przepisy krajowego prawa publicznego państwa członkowskiego, w którym znajduje się dany organ odpowiedniego europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej. Przepisy krajowego prawa publicznego państwa członkowskiego, w którym europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej ma swoją siedzibę statutową, mogą jednak mieć zastosowanie do pracowników, którzy podlegali tym przepisom, zanim zostali pracownikami europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej.

Wspólne oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dotyczące roli Komitetu Regionów w ramach platformy EUWT

Parlament Europejski, Rada i Komisja przyjmują do wiadomości cenne prace zrealizowane przez Komitet Regionów w ramach platformy EUWT, którą kierował, i zachęca Komitet Regionów do dalszego śledzenia działalności istniejących i powstających europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej oraz do organizowania wymiany najlepszych praktyk i wskazywania wspólnych kwestii.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320–469	PE-CONS 85/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się: UK
Wspólne oświadczenia Rady i Komisji w sprawie art. 67 Rada i Komisja zgadzają się, że art. 67 ust. 4, w którym wyłącza się stosowanie uproszczonych kosztów określonych w art. 67 ust. 1 lit. b)–d) w przypadkach gdy operacja lub projekt stanowiący część operacji są realizowane wyłącznie za pośrednictwem procedur zamówień publicznych, nie wyklucza realizacji operacji za pośrednictwem procedur zamówień publicznych, które będą skutkowały płatnością ze strony beneficjenta na rzecz wykonawcy w oparciu o uprzednio zdefiniowane koszty jednostkowe. Rada i Komisja zgadzają się, że koszty określone i zapłacone przez beneficjenta na podstawie tych kosztów jednostkowych ustalonych w procedurach zamówień publicznych stanowią rzeczywiste koszty faktycznie poniesione i zapłacone przez beneficjenta na mocy art. 67 ust. 1 lit. a).			
Wspólne oświadczenia Rady i Komisji w sprawie art. 145 ust. 7 Rada i Komisja potwierdzają, że do celów art. 145 ust. 7 rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy sformułowanie „przepisy prawa mające zastosowanie” w odniesieniu do oceny poważnych niedociągnięć, jeśli chodzi o skuteczne funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli, obejmuje interpretacje tych przepisów dokonane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Sąd Unii Europejskiej lub Komisję mające zastosowanie w momencie przedłożenia Komisji stosownych deklaracji zarządczych, rocznych sprawozdań z kontroli i opinii z audytu.			

Wspólne oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady w związku z przywróceniem środków

Parlament Europejski, Rada i Komisja postanowiły, że zmiana rozporządzenia finansowego w celu dostosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 do wieloletnich ram finansowych 2014–2020 obejmie przepisy niezbędne, aby umożliwić stosowanie zasad dotyczących przydziału rezerwy na wykonanie oraz związanych z wdrożeniem instrumentów finansowych, o których mowa w art. 39 (inicjatywa na rzecz MŚP) rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych odnośnie do przywrócenia:

- i) środków przeznaczonych na programy związane z rezerwą na wykonanie i które musiały zostać umorzone, ponieważ nie udało się osiągnąć pośrednich celów w ramach priorytetów, o których mowa w tych programach;
- ii) środków, które zostały przeznaczone na odrębne programy, o których mowa w art. 39 ust. 4 lit. b) i które musiały zostać umorzone, ponieważ udział państw członkowskich w instrumencie finansowym został zawieszony.

Wspólne oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie art. 1

Jeżeli potrzebne będą dalsze uzasadnione odstępstwa od wspólnych zasad, aby uwzględnić szczególne cechy EFMR i EFRROW, Parlament Europejski, Rada i Komisja Europejska zobowiązują się zezwolić na te odstępstwa, przystępując z należytą starannością do wprowadzenia niezbędnych zmian w rozporządzeniu ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykluczenia wszelkiego wstecznego działania w odniesieniu do stosowania art. 5 ust. 3

Parlament Europejski i Rada zgadzają się, że

– w odniesieniu do stosowania art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1 lit. c) oraz art. 26 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, działania podejmowane przez państwa członkowskie w celu zaangażowania partnerów, o których mowa w art. 5 ust. 1, w przygotowanie umowy partnerskiej oraz programów, o których mowa w art. 5 ust. 2, obejmują wszelkie działania podejmowane w praktyce przez państwa członkowskie, niezależnie od ich ram czasowych, a także działania podejmowane przez nie przed wejściem w życie tego rozporządzenia i przed dniem wejścia w życie aktu delegowanego dotyczącego europejskiego kodeksu postępowania, przyjętego zgodnie z art. 5 ust. 3 tegoż rozporządzenia, na etapach przygotowawczych procedury programowania w danym państwie członkowskim, pod warunkiem że osiągnięte są cele zasady partnerstwa określone w tym rozporządzeniu. W tym kontekście państwa członkowskie, zgodnie ze swoimi kompetencjami krajowymi i regionalnymi, będą decydować o treści zarówno proponowanej umowy partnerskiej, jak i proponowanych projektów programów zgodnie z odnośnymi przepisami tego rozporządzenia oraz przepisami dotyczącymi poszczególnych funduszy;

– w żadnym wypadku akt delegowany ustanawiający europejski kodeks postępowania, przyjęty zgodnie z art. 5 ust. 3, nie będzie bezpośrednio ani pośrednio działał z mocą wsteczną, zwłaszcza jeżeli chodzi o procedurę zatwierdzania umowy partnerskiej i programów, ponieważ zamiarem ustawodawcy UE nie jest powierzenie Komisji jakichkolwiek uprawnień pozwalających jej na odrzucenie zatwierdzenia umowy partnerskiej i programów tylko i wyłącznie na podstawie jakiegokolwiek niezgodności z europejskim kodeksem postępowania, przyjętym zgodnie z art. 5 ust. 3;

– Parlament Europejski i Rada zwracają się do Komisji o udostępnienie im projektu tekstu aktu delegowanego, który ma być przyjęty zgodnie z art. 5 ust. 3, możliwie szybko, nie później jednak niż do dnia przyjęcia przez Radę porozumienia politycznego w sprawie rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych lub do dnia poddania projektu sprawozdania w sprawie tego rozporządzenia pod głosowanie na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego, w zależności od tego, który z tych terminów przypada wcześniej.

Oświadczenia Komisji dotyczące art. 123 ust. 5

Celem tego artykułu jest dopilnowanie, by istniały gwarancje prawdziwej niezależności instytucji audytowych w przypadku gdy wielkość programu operacyjnego wiąże się z wyższym ryzykiem, bez kwestionowania uzgodnień organizacyjnych tych instytucji audytowych, w odniesieniu do których doświadczenia wynikające z okresu programowania 2007–2013 wskazują na ich rzeczywistą niezależność i wiarygodność.

Komisja będzie starała się stosować przepisy art. 73 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 i art. 73 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1198/2006, tak by w przypadkach, w których Komisja jest w stanie stwierdzić, czy wymienione kryteria zostały spełnione, mogła poinformować państwa członkowskie, w jak najkrótszym terminie i przed końcem 2013 r., że może polegać głównie na opinii instytucji audytowej.

Oświadczenia Komisji w sprawie art. 22

1. Komisja uważa, że głównym celem ram wykonania jest ułatwienie skutecznej realizacji programów, tak by osiągnąć zaplanowane wyniki, oraz że środki przewidziane w ust. 6 i 7 należy stosować z należyтым uwzględnieniem tego celu.
2. W przypadku gdy Komisja zawiesiła całość lub część płatności okresowych na rzecz danego priorytetu zgodnie z ust. 6, państwo członkowskie może nadal składać wnioski o płatność w związku z tym priorytetem, aby uniknąć anulowania środków na ten program na mocy art. 86.
3. Komisja potwierdza, że będzie stosować przepisy art. 22 ust. 7, tak by nie pozwolić na podwójną utratę środków w przypadku niezrealizowania zamierzonych celów w związku z niewystarczającą absorpcją środków w ramach danego priorytetu. Jeżeli część zobowiązań na rzecz danego programu została anulowana w wyniku zastosowania art. 86–88 i w związku z tym zmniejszono kwotę wsparcia dla danego priorytetu lub jeżeli na końcu okresu programowania nie wykorzystano w pełni kwoty przydzielonej na ten priorytet, odpowiednie cele określone w ramach wykonania zostaną proporcjonalnie dostosowane do celów zastosowania art. 22 ust. 7.

Oświadczenia Komisji w sprawie kompromisowego tekstu dotyczącego wskaźników

Komisja potwierdza, że uzupełni swoje dokumenty zawierające wytyczne dotyczące wspólnych wskaźników dla EFRR, EFS, Funduszu Spójności i celu europejska współpraca terytorialna w porozumieniu ze stosownymi sieciami oceny obejmującymi krajowych ekspertów oceniających w ciągu trzech miesięcy od daty przyjęcia rozporządzeń. W dokumentach zawierających wytyczne znajdują się definicje każdego ze wspólnych wskaźników oraz metodyka gromadzenia i przekazywania danych dotyczących wspólnych wskaźników.

Oświadczenia Komisji w sprawie podziału na etapy operacji prowadzonych w ramach programów operacyjnych polityki spójności na okres programowania 2007–2013 w okresie programowania 2014–2020

Zgodnie z ogólną zasadą państwa członkowskie muszą zapewnić funkcjonowanie wszystkich operacji, czyli ich zakończenie i użytkowanie, do czasu przedłożenia dokumentów zamknięcia w celu zadeklarowania powiązanych wydatków jako kwalifikowalnych. Przypomina się, że każda operacja powinna być wybrana i realizowana w celu przyczynienia się do osiągnięcia celów konkretnego programu i konkretnej osi priorytetowej. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zdefiniowanie każdej operacji, włącznie z jej zakresem, celami i produktami/usługami. Zapewnia to państwom członkowskim elastyczność konieczną przy wyborze wspieranych operacji, które będą funkcjonować do końca okresu programowania. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą być zmuszone do dostosowania wybranej operacji, która nie może zostać ukończona do końca okresu programowania, poprzez rozłożenie zakończenia jej realizacji na dwa okresy programowania. Komisja potwierdza, że wskazana elastyczność jest uwarunkowana czynnikami określonymi do celów zamknięcia programu (wytyczne w sprawie zamknięcia programów operacyjnych przyjętych do celów pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności (2007–2013)). W takim przypadku wymienione dwa etapy stanowią odrębne operacje, które będą realizowane zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do poszczególnych okresów programowania, mimo że ogólny cel, który ma zostać osiągnięty po realizacji tych dwóch etapów w celu zapewnienia funkcjonowania operacji, powinien zostać wyznaczony dla każdego z etapów. Ponadto Komisja może zatwierdzić rozłożenie realizacji głównych projektów w przypadku, gdy w decyzji zatwierdzającej główny projekt lub zmianach do takiej decyzji przewiduje się, że okres realizacji będzie dłuższy od okresu programowania.

Oświadczenia Komisji w odniesieniu do art. 127 dotyczącego niestatystycznego doboru próby

Komisja odnotowuje, że w kwestii niestatystycznego doboru próby, w art. 127 ust. 1 przewidziano, że taka próba musi objąć co najmniej 5 % operacji, dla których wydatki zostały zadeklarowane Komisji podczas roku obrotowego, oraz 10 % wydatków, które zostały zadeklarowane Komisji podczas roku obrotowego. Komisja podkreśla również, że jej wytyczne wydane w sprawie metod doboru próby dla instytucji audytowych w odniesieniu do okresu programowania 2007–2013 wskazują, że wielkość próby w przypadku niestatystycznego doboru próby zasadniczo nie powinna być mniejsza niż 10 % populacji operacji. Komisja uważa, że możliwość zmniejszenia wielkości próby operacji do 5 % stwarza ryzyko niewystarczającej reprezentatywności próby i w konsekwencji osłabia wiarygodność audytu.

Oświadczenia Komisji dotyczące stawek zryczałtowanych

Komisja odnotowuje wyraźny postulat państw członkowskich, według którego zryczałtowane stawki procentowe dochodów dla sektorów i podsektorów w obszarach ICT, badań, rozwoju i innowacji oraz efektywności energetycznej powinny być ustalone w jak najkrótszym terminie zgodnie z art. 61 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów. Ustalenie stawek zryczałtowanych wymaga wiarygodnych i reprezentatywnych danych historycznych w celu zapewnienia solidnej podstawy dla stawki zryczałtowanej oraz zminimalizowania ryzyka nadmiernego finansowania. W konsekwencji Komisja, przed przyjęciem pakietu legislacyjnego, przygotuje przetarg dotyczący badania w celu zgromadzenia i przeanalizowania niezbędnych danych w całej UE oraz zaplanuje to badanie i będzie nim zarządzać, a także wyciągać z niego wnioski, tak by być w stanie przyjąć akt delegowany określający stawki zryczałtowane dla wymienionych sektorów lub podsektorów w jak najkrótszym terminie i najpóźniej do dnia 30 czerwca 2015 r.

Oświadczenia Komisji w sprawie art. 23

Komisja potwierdza, że nie później niż 6 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów wyda wytyczne w formie komunikatu Komisji wyjaśniające planowany sposób stosowania zasad art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów dotyczących środków łączących efektywność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym. Wytyczne te obejmą w szczególności następujące elementy:

- w odniesieniu do ust. 1 – pojęcie „przeglądu” i rodzaje „zmian”, o które może wnosić Komisja w zakresie umów o partnerstwie i programów, oraz wyjaśnienie pojęcia „skuteczne działanie” do celów ust. 6;
- w odniesieniu do ust. 6 – określenie okoliczności, które mogą prowadzić do zawieszenia płatności, włącznie z kryteriami służącymi do wskazania programów, które mogą zostać zawieszone, lub służącymi do wskazania poziomu zawieszenia płatności.

Oświadczenia Komisji Europejskiej dotyczące zmiany umów o partnerstwie i programów w kontekście art. 23

Komisja uważa, że niezależnie od przepisów art. 23 ust. 4 i ust. 5 może w koniecznych przypadkach zgłaszać uwagi dotyczące wniosków w sprawie zmian umów o partnerstwie i programów przedkładanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 23 ust. 4, w szczególności jeżeli takie wnioski nie są spójne z wcześniejszymi odpowiedziami przedłożonymi przez dane państwa członkowskie zgodnie z art. 23 ust. 3, oraz w każdym przypadku na podstawie art. 16 i art. 30. Komisja uważa, że okres trzech miesięcy dotyczący przyjęcia decyzji zatwierdzającej zmiany do umów o partnerstwie i odpowiednich programów, wskazany w art. 23 ust. 5, rozpoczyna się w dniu przedłożenia wniosków w sprawie zmian zgodnie z ust. 4, pod warunkiem, że wnioski te w należyty sposób uwzględniają wszelkie uwagi zgłoszone przez Komisję.

Oświadczenia Komisji na temat wpływu porozumienia osiągniętego przez współprawodawców co do poziomów rezerwy wykonawczej i pulapów płatności w ramach prefinansowania

Komisja uważa, że dodatkowe środki na płatności, które mogą być wymagane w latach 2014–2020, w wyniku zmian wprowadzonych do rezerwy na wykonanie i prefinansowania, pozostają ograniczone.

Konsekwencje powinny być możliwe do opanowania przy zachowaniu zgodności z projektem rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych.

Roczne wahania w globalnym poziomie płatności, włącznie z tymi, które spowodowane są wspomnianymi zmianami, będą zarządzane poprzez wykorzystanie całkowitego marginesu dla płatności i szczególnych instrumentów uzgodnionych w projekcie rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych.

Komisja będzie uważnie obserwować sytuację i przedstawi swoją ocenę, jako część średniookresowego przeglądu.

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego w sprawie stosowania art. 5

Parlament Europejski przyjmuje do wiadomości informację przekazaną przez prezydencję w dniu 19 grudnia 2012 r. w następstwie obrad Coreperu, wyrażającą zamiar państw członkowskich uwzględnienia na przygotowawczym etapie programowania, w miarę możliwości, zasad ujętych w projekcie rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w brzmieniu tego projektu na dzień przekazania powyższej informacji, odnośnie do bloku strategicznego programowania, w tym również ducha i treść zasady partnerstwa, o której mowa w art. 5.

Oświadczenie Danii, Austrii, Francji, Niemiec, Niderlandów, Szwecji, Finlandii i Zjednoczonego Królestwa

Dania, Austria, Francja, Niemcy, Niderlandy, Szwecja, Finlandia i Zjednoczone Królestwo zgadzają się, że bardzo ważne jest, by zwiększenie wielkości płatności wynikające ze zmian w podejściu ogólnym Rady do ostatecznego kompromisu w sprawie pakietu ustawodawczego dotyczącego spójności, jeśli chodzi o rezerwę na wykonanie i zaliczki, mogło być regulowane w ramach pułapów płatności, w myśl postulatów wielokrotnie zgłaszanych przez Komisję podczas negocjacji.

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności;
Tekst mający znaczenie dla EOG
Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924–947

PE-CONS 97/13

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu
z wyjątkiem:
wstrzymały się: UK
przeciwko: AT, DE

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji

Parlament Europejski, Rada i Komisja odnotowują podejście przedstawione w art. 19 ust. 4, 5 i 6 w załączniku I, które stanowi odpowiedź na szczególny charakter niniejszej decyzji i nie ustanawia precedensu w odniesieniu do innych instrumentów finansowych.

Oświadczenie Komisji

Nie naruszając rocznej procedury budżetowej, Komisja ma zamiar przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu – począwszy od stycznia 2015 roku – roczne sprawozdania dotyczące wdrażania przedmiotowej decyzji, w tym podziału środków budżetowych określonego w załączniku I. Podejście to wynika ze szczególnego charakteru polityki dotyczącej ochrony ludności i nie ustanawia precedensu w odniesieniu do innych instrumentów finansowych.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1384/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 85–85	PE-CONS 111/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1382/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Sprawiedliwość” na lata 2014–2020 Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 73–83	PE-CONS 90/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: nie uczestniczyły w przyjęciu: DK, UK
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020 Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 62–72	PE-CONS 89/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1383/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 99/2013 w sprawie Europejskiego programu statystycznego 2013–2017 Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 84–84	PE-CONS 108/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855–864	PE-CONS 99/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: przeciwko: DE, UK
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1359/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wyjaśnienia przepisów dotyczących harmonogramu aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych Dz.U. L 343 z 19.12.2013, s. 1–1	PE-CONS 114/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: przeciwko: PL
Oświadczenie Belgii, Danii, Estonii, Luksemburga, Niderlandów, Słowenii, Szwecji, Włoch i Zjednoczonego Królestwa 1. Aktywnie angażujemy się na rzecz unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), który jest centralnym elementem unijnej polityki w zakresie zmiany klimatu i inwestycji niskoemisyjnych na okres do 2020 r., a także na dalsze lata. 2. Niemniej jednak jesteśmy nadal głęboko zaniepokojeni tym, że ETS w obecnym kształcie nie może dostarczać sygnałów cenowych koniecznych do stymulowania inwestycji niskoemisyjnych; sygnały te są dziś potrzebne ze względu na to, że znaczące zaburzenie równowagi między popytem a podażą w ETS w ostatnich latach doprowadziło do bardzo niskich cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Kwestie te naruszają również wiarygodność rynków emisji jako najbardziej elastycznego i opłacalnego pod względem kosztów sposobu na ograniczenie emisji. 3. Opóźnienie sprzedaży jest pierwszym krokiem umożliwiającym krótkoterminową korektę w oczekiwaniu na strukturalną reformę EU ETS. Należy jednak ponownie i pilnie skupić się na bardziej znaczących środkach, które wzmocniłyby system. Apelujemy zatem do Komisji, by najpóźniej przed końcem roku przedstawiła propozycje dotyczące odpowiedniej strukturalnej reformy EU ETS, tak by inwestorzy uzyskali jasny sygnał co do ambicji Europy na okres po 2020 r. w dziedzinie gospodarki niskoemisyjnej i by stymulować inwestycje niskoemisyjne oraz najbardziej opłacalne pod względem kosztów sposoby ograniczania emisji.			

Oświadczenie Polski

Uważamy, że nie jest potrzebna jakakolwiek ingerencja w EU ETS, ponieważ EU ETS jest z założenia mechanizmem rynkowym, który ma prowadzić przede wszystkim do najbardziej opłacalnej pod względem kosztów redukcji emisji.

Polityczne i prawne działania, których celem jest czasowe zmniejszenie liczby uprawnień do emisji w systemie, może czasowo zwiększyć ich cenę, lecz z pewnością wywrze negatywny wpływ na wiarygodność i przewidywalność systemu, zmniejszając zaufanie jego uczestników.

Propozycje ingerencji politycznej w unijny rynek handlu uprawnieniami do emisji mogą w rzeczywistości zostać uznane za wyraźny sygnał niestabilności tego rynku, niekorzystnie wpływając na decyzje inwestycyjne w przemyśle. Rozwiązania *ad hoc* zmieniające reguły podczas gry szkodzą wiarygodności rynku i mogą nawet spowodować wzrost emisji globalnych na skutek ucieczki emisji.

Powstaje ponadto problem uprawnień, które po uprzednim wycofaniu z rynku są ponownie na niego wprowadzane w późniejszym terminie. Takie działania nie zmieniają sytuacji na rynku, a tylko sprawią, że w krótkiej perspektywie zwiększy się jego nieprzewidywalność.

Obecny wniosek da Komisji prawa do interwencji na rynku, na którym powinna ona pełnić jedynie funkcje regulacyjne. Jest to niebezpieczny precedens, który może zmienić zasady rynkowe ETS i zagrozić osiągnięciu celów systemu w sposób opłacalny pod względem kosztów.

Z powyższych względów Polska nie może poprzeć wniosku i zgłasza przeciwko jego przyjęciu.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608–670	PE-CONS 95/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
--	---------------	-------------------------	---

Oświadczenia Komisji w sprawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia o płatnościach bezpośrednich

Art. 9 ust. 2 projektu rozporządzenia w sprawie płatności bezpośrednich nie wyklucza możliwości wynajmu przez rolnika budynku, budynków lub części budynków stronom trzecim ani posiadania stajni, pod warunkiem że te działania nie stanowią głównej działalności rolnika.

Oświadczenia Komisji w sprawie wsparcia powiązanego z produkcją

W odniesieniu do produktów rolnych, zwłaszcza tych, które nie kwalifikują się do wsparcia powiązanego z produkcją na mocy art. 38 ust. 1 rozporządzenia w sprawie płatności bezpośrednich, Komisja ściśle monitoruje ich ewolucję rynkową i – w przypadku poważnego kryzysu rynkowego – może w celu poprawy sytuacji rynkowej skorzystać z odpowiednich środków będących w jej dyspozycji.

Oświadczenia Komisji w sprawie klauzuli o braku opinii

Komisja pragnie podkreślić, że systematyczne odwoływanie się do przepisu art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) jest sprzeczne z literą i duchem rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13). Korzystanie z tego przepisu musi być związane ze szczególną potrzebą odstąpienia od ogólnej zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego w przypadku, gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, nie można postrzegać korzystania z akapitu drugiego lit. b) jedynie jako „dyskrecjonalnego uprawnienia” prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.

Oświadczenie Rady w sprawie art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w sprawie procedury komitetowej

Rada, odnotowując oświadczenie Komisji w sprawie tzw. klauzuli o braku opinii, potwierdza, że art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w sprawie procedury komitetowej nie jest, i nie miał być, wyjątkiem od ogólnej zasady.

Z uwzględnieniem specyfiki każdego aktu, do prawodawcy należy więc w poszczególnych przypadkach decyzyja, czy przewidzieć w akcie podstawowym skorzystanie z możliwości, jaką daje art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b), zamykając tym samym Komisji możliwość przyjęcia projektu aktu wykonawczego, w przypadku gdy komitet nie wyda opinii w jego sprawie. Żadne względy natury prawnej nie ograniczają możliwości korzystania z tej opcji. W odróżnieniu od innych przepisów rozporządzenia w sprawie komitologii przepis art. 5 ust. 4 nie wymaga żadnego uzasadnienia takiego wyboru.

Oświadczenie Polski w sprawie zakresu wsparcia związanego z produkcją

W ramach dyskusji na forum Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa Polska wielokrotnie zwracała uwagę na to, że należy rozszerzyć zakres stosowania przepisów art. 38 projektu rozporządzenia w sprawie wsparcia bezpośredniego. Zdaniem Polski, do wykazu sektorów dodać należy sektory wspierane obecnie na mocy art. 68 rozporządzenia Rady nr 73/2009. Wykaz ten powinien obejmować w szczególności sektory o specjalnym znaczeniu w regionach szczególnie zagrożonych pod względem gospodarczym i środowiskowym, w tym pracochłonne rodzaje produkcji, takie jak produkcja tytoniu, sektory ważne dla rynku pracy na obszarach wiejskich i dla realizacji jednego z celów strategii „Europa 2020”.

Wspólne oświadczenie i wniosek Rumunii i Łotwy

Jednym z celów obecnej reformy WPR było stworzenie systemu bardziej równomiernego rozdziału płatności bezpośrednich, który powinien umożliwić wszystkim państwom członkowskim o płatnościach bezpośrednich na hektar wynoszących poniżej 90% średniej europejskiej zmniejszenie w kolejnym okresie o jedną trzecią różnicy między ich obecnym poziomem płatności bezpośrednich a wartością wynoszącą 90% średniej europejskiej; wszystkie państwa członkowskie, jak uzgodniono na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 8 lutego 2013 r., do 2020 r. powinny osiągnąć co najmniej poziom 196 EUR na hektar.

W oparciu o tę ogólnie przyjętą zasadę bardziej równomiernego rozdziału płatności bezpośrednich Rumunia i Łotwa popierają reformę i akceptują osiągnięty kompromis. Kompromis ten powinien zagwarantować Rumunii i Łotwie, że wysokości pul krajowych na lata 2019 i 2020 będą wystarczające, by umożliwić płatności bezpośrednie co najmniej w wysokości 196 EUR na ha. Jednak obecny projekt rozporządzenia nie gwarantuje w pełni zastosowania zasady uzgodnionej przez Radę Europejską w dniu 8 lutego 2013 r. W wyniku tego pulą pul płatności bezpośrednich dla Rumunii i Łotwy w roku kalendarzowym 2019 i następnym zostały ustanowione poniżej wspomnianej kwoty i przewidują zmniejszenie płatności bezpośrednich o ponad 4 mln EUR w Rumunii i prawie 700 tys. EUR na Łotwie.

Rumunia i Łotwa zwróciły uwagę Komisji na ten fakt i otrzymały pozytywną odpowiedź na wniosek o zwiększenie przyznanych kwot na lata budżetowe 2019–2020, by zagwarantować pełną transpozycję konkluzji Rady Europejskiej w dniu 8 lutego 2013 r. Należy odpowiednio zmienić załączniki II i III do nowego rozporządzenia o płatnościach bezpośrednich. Należy odpowiednio zmienić załączniki II i III do nowego rozporządzenia o płatnościach bezpośrednich. Będzie to wymagało szybkiej decyzji na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów.

Mamy szczerą nadzieję, że to dostosowanie techniczne zostanie uwzględnione, by w pełni przetransponować i wdrożyć decyzje Rady Europejskiej dotyczące pul pul płatności bezpośrednich dla Rumunii i Łotwy. W innym wypadku rolnicy rumuńscy i łotewscy zostaną poddani podwójnej dyskryminacji – po pierwsze ze względu na to, że poziom płatności bezpośrednich dla nich jest nadal najniższy w Unii Europejskiej, po drugie zaś dlatego, że nie będą respektowane konkluzje Rady w sprawie wieloletnich ram finansowych.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671–854	PE-CONS 96/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: przeciwko: DE wstrzymały się: UK
Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie artykułu 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Wynik negocjacji w odniesieniu do powołania się na art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi część ogólnego kompromisu w sprawie obecnej reformy WPR i nie narusza stanowiska żadnej instytucji dotyczącego zakresu tego przepisu oraz jakichkolwiek przyszłych zmian odnoszących się do tej kwestii, w szczególności wszelkiego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.			
Oświadczenie Rady w sprawie artykułu 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) W odniesieniu do wyników negocjacji w sprawie WPR prowadzonych w trakcie rozmów trójstronnych w czerwcu 2013 r. Rada potwierdza, że jej decyzja, by kwestie, których dotyczy art. 43 ust. 3 TFUE, zostały objęte rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynków, została podjęta – w wyjątkowej sytuacji rozmów trójstronnych – by umożliwić zawarcie kompromisu. Zatem nie wpłynie ona na stanowisko, które Rada nadal będzie przyjmować w przyszłości, by bronić prerogatyw, jakie zostały jej przyznane na mocy Traktatu z Lizbony.			
Oświadczenia Komisji w sprawie norm handlowych (związane z art. 75 ust. 1) Komisja jest w pełni świadoma tego, jak delikatną kwestią jest rozszerzenie stosowania norm handlowych na sektory lub produkty, które obecnie nie podlegają tym zasadom, w ramach rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynków. Normy handlowe powinny mieć zastosowanie wyłącznie w sektorach, w których istnieją jasne oczekiwania konsumentów, oraz w przypadku gdy istnieje potrzeba poprawy warunków ekonomicznych produkcji i wprowadzania do obrotu określonych produktów i ulepszenia jakości tych produktów, potrzeba uwzględnienia postępu technicznego lub potrzeba zapewnienia innowacyjności produktu. Normy te nie mogą ponadto stanowić obciążenia administracyjnego, powinny być zrozumiałe dla konsumentów i pozwalać na łatwe przekazywanie przez producentów informacji o cechach i właściwościach wytwarzanych przez nich produktów. Komisja uwzględni wszelkie uzasadnione wnioski instytucji lub organizacji przedstawicielskich, a także zalecenia międzynarodowych organów, lecz zanim skorzysta ze swoich uprawnień do włączenia nowych produktów lub sektorów do art. 75 ust. 2, będzie musiała dokonać wnikliwej oceny specyfiki danego sektora i przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, oceniające w szczególności potrzeby konsumenta, koszty i obciążenia administracyjne dla podmiotów gospodarczych, w tym skutki dla rynku wewnętrznego i handlu międzynarodowego, a także korzyści dla producentów oraz konsumentów końcowych.			

Oświadczenia Komisji w sprawie cukru

Aby dążyć do zrównoważonego rynku oraz płynnego zaopatrzenia unijnego rynku w cukier w pozostałym okresie obowiązywania kwot cukru, Komisja zadba zarówno o interesy unijnych plantatorów buraków cukrowych, jak i o interesy rafinerii cukru trzcinowego w ramach stosowania tymczasowego mechanizmu zarządzania rynkiem ustanowionego w art. 131 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynków.

Oświadczenia Komisji w sprawie europejskiego instrumentu monitorowania cen

Komisja uznaje znaczenie gromadzenia i rozpowszechniania dostępnych danych dotyczących kształtowania się cen na różnych etapach łańcucha żywnościowego. W tym celu Komisja stworzyła instrument monitorowania cen produktów żywnościowych, którego działanie opiera się na danych zebranych przez krajowe urzędy statystyczne odnoszących się do połączonego wskaźnika cen żywności. Wspomniany instrument ma służyć przedstawieniu w jednym miejscu oraz udostępnieniu informacji o kształtowaniu się cen w łańcuchu żywnościowym oraz pozwala na porównanie, w jaki sposób kształtują się ceny określonych produktów rolnych, ceny w określonych sektorach przemysłu spożywczego i ceny określonych produktów konsumpcyjnych. Instrument ten jest stale udoskonalany, a celem będzie poszerzanie zakresu produktów łańcucha żywnościowego, które są nim objęte, i ogólnie zaspokojenie potrzeb rolników i konsumentów w zakresie większej przejrzystości i kształtowania cen żywności. Komisja będzie regularnie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z działania europejskiego instrumentu monitorowania cen oraz z wyników badań w ramach tego instrumentu.

Oświadczenia Komisji w sprawie klauzuli o braku opinii

Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstąpienia od zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjmować projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, nie można postrzegać korzystania z akapitu drugiego lit. b) jedynie jako „dyskrecjonalnego uprawnienia” prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.

Oświadczenie Rady w sprawie art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w sprawie procedury komitetowej

Rada, odnotowując oświadczenie Komisji w sprawie tzw. klauzuli o braku opinii, potwierdza, że art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w sprawie procedury komitetowej nie jest, i nie miał być, wyjątkiem od ogólnej zasady.

Z uwzględnieniem specyfiki każdego aktu, do prawodawcy należy więc w poszczególnych przypadkach decyzja, czy przewidzieć w akcie podstawowym skorzystanie z możliwości, jaką daje art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b), zamykając tym samym Komisji możliwość przyjęcia projektu aktu wykonawczego, w przypadku gdy komitet nie wyda opinii w jego sprawie. Żadne względy natury prawnej nie ograniczają możliwości korzystania z tej opcji. W odróżnieniu od innych przepisów rozporządzenia w sprawie komitologii przepis art. 5 ust. 4 nie wymaga żadnego uzasadnienia takiego wyboru.

Oświadczenia Włoch

Włochy uważają, że tekst art. 113 lit. e) akapit drugi rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków umożliwia zawarcie porozumienia po przeprowadzeniu konsultacji również z przedstawicielami producentów świń.

Włochy uważają, że przepisy art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynków nie wyklucza producentów wina z objęcia przepisami rozporządzenia (WE) nr 3/2008.

Oświadczenie Grecji dotyczące praw do sadzenia

Po dyskusjach przeprowadzonych na forum Rady na temat unijnego systemu dotyczącego plantacji winorośli, Grecja jest zdania, że państwa członkowskie mogą włączyć do rocznych zezwoleń na nasadzenia zgodnie z art. 62, 63 i 64 na szczeblu regionalnym winnice już nasadzone odmianami winorośli o podwójnym lub potrójnym zastosowaniu, które jeszcze nie zostały uwzględnione w potencjale produkcyjnym sektora uprawy winorośli i produkcji wina.

Oświadczenie Polski w sprawie równych możliwości dla sektora chmielu w ramach wspólnej organizacji rynków produktów rolnych

W ramach dyskusji na forum Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa Polska zwracała uwagę na konieczność zapewnienia równych warunków wsparcia sektora chmielu w ramach środków przewidzianych w projekcie rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych. Polska nie akceptuje tych przepisów, które mogą być stosowane wyłącznie w jednym państwie członkowskim, bo w ten sposób tworzone by nierówne warunki konkurencji. Zdaniem Polski zastosowane rozwiązanie powinno umożliwiać udzielanie wsparcia także polskim producentom chmielu.

Oświadczenie Niemiec

Niemcy pod wieloma względami przyjmują z zadowoleniem kierunek, jaki nadano wspólnej polityce rolnej po roku 2013. Unia Europejska odpowiada w ten sposób na wyzwania, jakim europejski sektor rolnictwa będzie musiał stawić czoła w nadchodzących latach.

Niemcy nie są w stanie, z następujących przyczyn, poprzec niektórych spośród proponowanych uregulowań w ramach przyszłej wspólnej organizacji rynków:

= na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (art. 43 ust. 3 TFUE) Rada, na wniosek Komisji Europejskiej, przyjmuje środki dotyczące ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych. Ustanawianie takich przepisów jest zatem wyłączną odpowiedzialnością Rady.

= Niemcy uważają odstępstwo od tego jasnego określenia odpowiedzialności poszczególnych instytucji unijnych za niedopuszczalne.

= Z ogólnych przyczyn dotyczących prawa wspólnotowego nie możemy również przyzwolić na takie pogwałcenie prawa pierwotnego, gdyż ustanowiłoby to precedens dla odstępstw od podziału władzy w innych dziedzinach polityki.

Niemcy odrzucają zatem przedłożone rozporządzenie w sprawie przyszłej wspólnej organizacji rynków.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 Dz.U. L 347 z 20.12.2003, s. 487–548	PE-CONS 93/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się: CZ
Oświadczenie Włoch Włochy z ubolewaniem odnotowują, że nie uwzględniono porozumienia osiągniętego na forum Rady w czerwcu w procesie negocjacji w sprawie reformy WPR z Parlamentem Europejskim, które to porozumienie dotyczyło zwiększenia z 65% do 75% maksymalnego poziomu dofinansowania wydatków związanych z ubezpieczeniem zgodnie z art. 37 ust. 5 rozporządzenia w sprawie rozwoju obszarów wiejskich. Wniosek ten miał na celu ujednolicenie różnych wielkości procentowych intensywności pomocy, które obecnie nie są jednakowe, w zależności od instrumentów finansowych, które mogłyby zostać uruchomione. Wyraża się w związku z tym nadzieję, że kwestia taka będzie mogła zostać podjęta wkrótce wraz z kolejnymi inicjatywami prawnymi związanymi z reformą wspólnej polityki rolnej.			
Oświadczenie Austrii odnośnie do art. 32 ust. 4 Austria oświadcza, że konkretne kryteria wyznaczania obszarów, o których mowa w art. 32 ust. 4 rozporządzenia o EFRROW, będą określone przez państwa członkowskie.			
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549–607	PE-CONS 94/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zasady wzajemnej zgodności

Rada i Parlament Europejski zwracają się do Komisji o monitorowanie transpozycji i wdrażania przez państwa członkowskie dyrektywy 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, a także dyrektywy 2009/128/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów i o przedstawienie w stosownych przypadkach – po wdrożeniu tych dyrektyw we wszystkich państwach członkowskich i po określeniu obowiązków bezpośrednio dotyczących rolników – wniosku ustawodawczego zmieniającego to rozporządzenie w celu uwzględnienia stosownych elementów tych dyrektyw w systemie wzajemnej zgodności.

Oświadczenie Rady w sprawie art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w sprawie procedury komitetowej

Rada, odnotowując oświadczenie Komisji w sprawie tzw. klauzuli o braku opinii, potwierdza, że art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w sprawie procedury komitetowej nie jest, i nie miał być, wyjątkiem od ogólnej zasady.

Z uwzględnieniem specyfiki każdego aktu, do prawodawcy należy więc w poszczególnych przypadkach decyzja, czy przewidzieć w akcie podstawowym skorzystanie z możliwości, jaką daje art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b), zamykając tym samym Komisji możliwość przyjęcia projektu aktu wykonawczego, w przypadku gdy komitet nie wyda opinii w jego sprawie. Żadne względy natury prawnej nie ograniczają możliwości korzystania z tej opcji. W odróżnieniu od innych przepisów rozporządzenia w sprawie komitologii przepis art. 5 ust. 4 nie wymaga żadnego uzasadnienia takiego wyboru.

Oświadczenia Komisji w sprawie klauzuli o braku opinii

Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstąpienia od zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjmować projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, nie można postrzegać korzystania z akapitu drugiego lit. b) jedynie jako „dyskrecjonalnego uprawnienia” prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.

Oświadczenia Komisji w sprawie opóźnionych płatności dokonywanych przez agencje płatnicze na rzecz beneficjentów (art. 40) Komisja Europejska oświadcza, że gdy przyjmie zasady dotyczące zmniejszenia zwrotów dla agencji płatniczych w przypadku płatności wypłaconej beneficjentom po najpóźniejszej dopuszczonej dacie określonej w ustawodawstwie unijnym, zakres stosowania obecnych przepisów związanych z opóźnionymi płatnościami na rzecz EFRG zostanie utrzymany.			
Oświadczenia Komisji w sprawie szczebla realizacji (art. 118) Komisja Europejska potwierdza, że zgodnie z art. 4 ust. 2 TUE Unia szanuje struktury konstytucyjne państw członkowskich, zatem państwa członkowskie są odpowiedzialne za podjęcie decyzji co do tego, na którym szczeblu terytorialnym pragną wprowadzać w życie wspólną politykę rolną, z zastrzeżeniem poszanowania prawa Unii i zapewnienia skuteczności tego prawa. Zasada ta ma zastosowanie do wszystkich czterech rozporządzeń w ramach reformy WPR.			
Rozporządzenie (UE) nr 1310/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające niektóre przepisy przejściowe w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie środków i ich rozdziału w odniesieniu do roku 2014, a także i zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 oraz rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie ich stosowania w roku 2014 Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 865–883	PE-CONS 103/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Komisji w sprawie rozwoju obszarów wiejskich Komisja oświadcza, że będzie konstruktywnie współpracować z państwami członkowskimi w ramach przygotowywania i zatwierdzania nowych programów rozwoju obszarów wiejskich, aby zagwarantować sprawne przejście do nowego okresu programowania również w przypadku środków nieujętych w art. 1 rozporządzenia przejściowego. Komisja zachęca państwa członkowskie, które skorzystają z możliwości podjęcia nowych zobowiązań prawnych na rzecz działań w zakresie nawadniania, przewidzianych w art. 1 rozporządzenia przejściowego, do uczynienia tego z poszanowaniem warunków określonych dla takich działań w art. 46 ust. 3 nowego rozporządzenia w sprawie rozwoju obszarów wiejskich na okres programowania 2014–2020.			

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12–19	15173/13 + COR 1
Oświadczenia Komisji Komisja uważa, że skoro realokacja kwot cukru podlega art. 138 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, dostosowanie tych kwot również powinno podlegać temu artykułowi. Komisja potwierdza, że w kontekście przeglądu programów „Owoce w szkole” i „Mleko dla szkół” zamierza poddać przeglądowi dopłaty do dostarczania dzieciom mleka, a także współfinansowanie programu «Owoce w szkole», w tym na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.	
2014/5/UE: Decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Unią Europejską a Republiką Szeszeli Dz.U. L 4 z 9.1.2014, s. 1–2	16647/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 11/2014 z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie przydziału uprawnień do połowów na mocy Protokołu określającego wielkości dopuszczalne połowów oraz udział finansowy ustanowione w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Unią Europejską a Republiką Szeszeli Dz.U. L 4 z 9.1.2014, s. 38–39	16650/13

Decyzja Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania Protokołu między Unią Europejską a Związkiem Komorów ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa	16126/13
Rozporządzenie Rady w sprawie przydziału uprawnień do połowów z tytułu Protokołu między Unią Europejską a Związkiem Komorów ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa	16129/13
Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji między Unią Europejską a Republiką Senegalu dotyczących nowej umowy o partnerstwie w sprawie połowów i protokołu do niej	17045/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1389/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 1258/2012 w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach Protokołu uzgodnionego pomiędzy Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 24–25	15853/13
2013/785/UE: Decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 1–3	14165/13

Oświadczenie Danii

Dania podkreśla znaczenie wkładu UE w ochronę zasobów i zrównoważenie środowiskowe; wkład ten realizowany jest poprzez poławianie wyłącznie nadwyżek zasobów i zapobieganie przełowieniu stad w ramach umów o partnerstwie w sprawie połowów. Dania przypomina wytyczne negocjacyjne zawarte w decyzji Rady z dnia 14 lutego 2012 r. upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie nowego protokołu do porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa z Marokiem.

Zdaniem Danii w tekście protokołu nie udokumentowano wystarczająco zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami rybołówstwa, a przede wszystkim konieczności poławiania wyłącznie nadwyżek. Zatem zrównoważone zarządzanie wydaje się w pełni zależeć od zarządzania połowami przez Maroko, regionalnych środków w zakresie zarządzania i współpracy między UE a Marokiem.

Dania podkreśla również, że Unia – zawierając umowy dwustronne – jest zobowiązana propagować poszanowanie praw człowieka i zasad demokracji. Aspekty te w protokole z Marokiem nie zostały tak jasno określone, jak w innych protokołach do umów o partnerstwie w sprawie połowów.

Prawo międzynarodowe musi być respektowane; w związku z tym społeczności lokalne, w tym ludność Sahary Zachodniej, powinny odnosić korzyści z zasobów rybnych. Zdaniem Danii zgodność z prawem międzynarodowym i poszanowanie praw człowieka zależą od konkretnych metod wdrożenia protokołu przez władze Maroka.

Z tego względu Dania głosuje przeciw wnioskowi dotyczącemu podpisania i zawarcia nowego protokołu oraz podziału uprawnień do połowów.

Oświadczenie Niemiec, Austrii i Irlandii

Niemcy, Austria i Irlandia są zdania, że wnioski dotyczące odnowienia protokołu do porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa z Królestwem Marokańskim zawierają elementy, które uwzględniają zgłoszone wcześniej obiekcje.

Niemcy, Austria i Irlandia przywiązują zasadniczą wagę do poszanowania zasad demokracji i praw człowieka zgodnie z art. 2 tego protokołu. Zasadniczo Niemcy, Austria i Irlandia przyjmują z zadowoleniem wprowadzenie do protokołu postanowień dotyczących obowiązków Maroka w zakresie planowania i sprawozdawczości w odniesieniu do dystrybucji środków finansowych w poszczególnych regionach, ze szczególnym uwzględnieniem oczekiwanych korzyści gospodarczych i socjalnych oraz ich dystrybucji geograficznej.

Niemcy, Austria i Irlandia zwracają się do Komisji, by regularnie przekazywała Radzie kompleksowe informacje o zyskach otrzymywanych przez ludność Sahary Zachodniej w wyniku tego porozumienia. Należy zagwarantować ludowi Sahrawi z Sahary Zachodniej odpowiedni udział w zyskach finansowych płynących z porozumienia, który byłby zgodny z interesami ludu Sahrawi.

Zrównoważone korzystanie z zasobów rybnych jest dla Niemiec, Austrii i Irlandii priorytetem. Niemcy, Austria i Irlandia zwracają się do Komisji, by zapewniła – w odniesieniu do zrównoważonego zarządzania – przeprowadzanie regularnych kontroli stad i uprawnień do połowów oraz stosowne informowanie Rady o wynikach tych kontroli.

Podpisanie protokołu pozostaje bez uszczerbku dla zajmowanego od dawna stanowiska UE co do statusu Sahary Zachodniej. Z związku z powyższym i mając na uwadze możliwości, jakie daje art. 8 protokołu, Niemcy, Austria i Irlandia są w stanie zaakceptować podpisanie tego protokołu.

Oświadczenie Finlandii

W odniesieniu do wniosku w sprawie decyzji Rady dotyczącej podpisania i zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, protokołu pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującym strony porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa oraz rozporządzenia Rady w sprawie podziału uprawnień do połowów Finlandia nie jest w stanie poprzeć decyzji i rozporządzenia Rady i wstrzymuje się od głosu.

Zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego, w tym prawa do samostanowienia, stałej suwerenności w kwestii zasobów naturalnych oraz ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, Finlandia podkreśla potrzebę uwzględnienia interesów i opinii ludności Sahary Zachodniej. Z zysków ekonomicznych płynących z wdrożenia protokołu powinny korzystać ludy zamieszkujące ten region.

Finlandia uważa za kwestię zasadniczą przedstawianie państwom członkowskim Unii Europejskiej przez Komisję we właściwym czasie wszechstronnych sprawozdań z wdrażania protokołu. Pod tym względem należy zwrócić szczególną uwagę na projekty wybrane przez wspólny komitet oraz na korzyści płynące z tych projektów dla regionu Sahary Zachodniej.

Oświadczenie Niderlandów

Niderlandy przeprowadziły ocenę nowego protokołu w sprawie połowów między UE a Królestwem Marokańskim, opierając się na trzech kryteriach: zgodności z prawem międzynarodowym w odniesieniu do przyznanych na mocy protokołu uprawnień do połowów w wodach nieautonomicznego terytorium Sahary Zachodniej oraz kryteriach zrównoważoności i rentowności.

Prawo międzynarodowe

Protokół nie odnosi się *explicite* do Sahary Zachodniej, ale umożliwia stosowanie go w obszarach morskich przylegających do Sahary Zachodniej, które nie podlegają władzy lub jurysdykcji Maroka. Maroko, sprawujące władzę administracyjną nad Saharą Zachodnią, nie może ignorować interesów i pragnień ludności Sahary Zachodniej podczas stosowania protokołu do wspomnianych obszarów morskich. Niderlandy odnotowują, że protokół nie zawiera żadnych postanowień mających na celu zapewnienie, by władze marokańskie wykorzystywały kwoty otrzymywane za udostępnienie zasobów zgodnie z płynącymi z prawa międzynarodowego zobowiązaniami w stosunku do ludności Sahary Zachodniej. Niderlandy uważają, że – na mocy prawa międzynarodowego – ludność Sahary Zachodniej powinna mieć proporcjonalny udział w tych kwotach. Zgodność z prawem międzynarodowym będzie zatem zależeć od wdrożenia protokołu przez władze Maroka.

Zrównoważony charakter

Niderlandy z zadowoleniem przyjmują elastyczność w odniesieniu do dostosowywania uprawnień do połowów i rekompensaty finansowej. W art. 3 protokołu jasno określono rolę Rady w tej procedurze. Niderlandy w świetle dostępnych opinii naukowych kwestionują jednak aktualne zwiększenie uprawnień do połowów pelagicznych.

Rentowność

Niderlandy szacują, że kategoria „połowy pelagiczne” odpowiada osiemdziesięciu procentom wartości całego protokołu. W związku z tym Niderlandy obawiają się, że dostosowanie warunków technicznych w unijnym sektorze połowów pelagicznych przeszkodzi w optymalnym wykorzystaniu uprawnień do połowów.

Ogólnie rzecz biorąc, Niderlandy są zdania, że rybołówstwo w ramach porozumienia o partnerstwie lepiej gwarantuje zrównoważoność niż umowy prywatne. Mimo to, uwzględnivszy wszystkie powyższe punkty, Niderlandy wstrzymają się od głosu w sprawie obydwu decyzji Rady dotyczących podpisania i zawarcia protokołu.

Oświadczenie Szwecji**Wyjaśnienie stanowiska podczas głosowania**

Szwecja od pewnego czasu kwestionowała to, czy porozumienie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między UE a Marokiem jest zgodne z prawem międzynarodowym. Ze względu na to, że Sahara Zachodnia nie wchodzi w skład terytorium Maroka, prawo międzynarodowe wymaga, by jej zasoby rybne były wykorzystywane z korzyścią dla ludu Sahrawi zamieszkującego Saharę Zachodnią oraz w zgodzie z jego interesami i pragnieniami.

Szwecja odnotowuje poczynione przez Komisję i Maroko wysiłki na rzecz zagwarantowania właściwszego podziału zysków płynących z porozumienia dla tego regionu. Mimo tego, że podjęto pewne kroki we właściwym kierunku, Szwecja jest zdania, że wprowadzone zmiany są niewystarczające, by zapewnić wypełnienie zobowiązań płynących z prawa międzynarodowego w stosunku do ludu Sahrawi zamieszkującego Saharę Zachodnią.

Ze względu na tę ogólną ocenę Szwecja nie jest w stanie poprzeć protokołu do porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa i będzie głosować przeciw wszystkim trzem wnioskom dotyczącym tego nowego protokołu, tj. wnioskowi dotyczącemu podpisania i zawarcia nowego protokołu oraz przydziału uprawnień do połowów.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczone Królestwo uznaje postępy poczynione w problematycznych dziedzinach od chwili przyznania w 2011 r. mandatu negocjacyjnego dotyczącego przedłużenia porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa z Marokiem. Obejmują one porozumienie Unii Europejskiej i władz Maroka co do nowego wymogu przygotowywania sprawozdania z geograficznych skutków protokołu. Przyznając, że podjęto kroki we właściwym kierunku, Zjednoczone Królestwo nadal ma zastrzeżenia do opłacalności zawarcia tego protokołu oraz możliwości utrzymania zrównoważonego stanu stad, które mają być poławiane.

Ponadto Zjednoczone Królestwo jest przekonane, że protokół powinien również jasno określić obowiązki Maroka, tak by zapewnić ludności Sahary Zachodniej należyte korzyści z tego protokołu. Zjednoczone Królestwo zatem wstrzymuje się od głosu co do decyzji dotyczących podpisania tego protokołu, gdyż nie rozwiązano w nim powyższych zastrzeżeń.

Oświadczenie Komisji Komisja podkreśla, że w każdym przypadku wymagana będzie zgoda Parlamentu Europejskiego na zawarcie nowego protokołu o połowach z Marokiem i że z tego względu najwłaściwszą szczegółową materialną podstawą prawną jest zaproponowany przez nią art. 43 ust. 2 TFUE w związku z proceduralną podstawą prawną, jaką stanowi art. 218 ust. 6 lit. a) i ust. 7 TFUE. Mimo to, by ułatwić szybkie zawarcie nowego protokołu w obecnej naglącej sytuacji, Komisja nie sprzeciwiłaby się kompromisowi prezydencji, w ramach którego podstawa prawna zostałaby zmieniona na „art. 43 TFUE w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) i ust. 7 TFUE” wraz z zastosowaniem tej samej procedury zgody. Powyższe w żaden sposób nie stanowi precedensu.	
Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1314/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie programu badawczo-szkoleniowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (2014–2018) uzupełniającego „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 948–964	16463/13 + COR 1
Oświadczenie Luksemburga Luksemburg uznaje znaczenie programu badawczo-szkoleniowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (2014–2018) uzupełniającego „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji, a także konieczność zwiększonego nacisku na bezpieczeństwo jądrowe, co przyczyni się do nowego ukierunkowania badań jądrowych. Luksemburg z zadowoleniem przyjmuje także tekst kompromisu, zachowując przy tym jednak krytyczne stanowisko wobec badań jądrowych w ogóle. Luksemburg podkreśla jednak, że w przyszłości europejskie środki na badania i szkolenia powinny być w większym stopniu przeznaczane na energię odnawialną. Program badawczo-szkoleniowy Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (2014–2018) nie obejmuje takiego nowego ukierunkowania na odnawialne źródła energii, dlatego Luksemburg nie może go poprzeć w całości i w związku z tym wstrzymuje się od głosu.	

Oświadczenie Niemiec

Niemcy zgadzają się na wniosek, aby uniknąć zablokowania decyzji dotyczącej wniosku prezydencji. Wniosek prezydencji bierze pod uwagę dodatkowe potrzeby w budżecie, lecz zdaniem Niemiec właściwe jest inne rozłożenie wagi priorytetów z myślą o środkach przyjętych w 2011 r. w następstwie katastrofy w Fukuszymie. Obecny projekt rozporządzenia nie przywiązuje odpowiedniej wagi do badań nad bezpieczeństwem jądrowym i ochroną radiologiczną, które nadal są niezbędne w celu ciągłej poprawy bezpieczeństwa i ochrony radiologicznej.

Oświadczenie Komisji

Komisja wyraża ubolewanie z powodu tego, iż podział środków budżetowych pomiędzy trzy komponenty programu Euratomu, jak wskazano we wniosku Komisji z 30 listopada 2011 r., nie został zachowany przez Radę.

W szczególności Komisja wyraża ubolewanie z powodu tego, że podział środków w tekście Rady pociąga za sobą niższy udział w odniesieniu do działań bezpośrednich niż wniosek Komisji, który został poparty przez rezolucję ustawodawczą przyjętą przez Parlament Europejski w dniu 19.11.2013 r.

Bezpieczeństwo atomowe jest ważnym priorytetem polityki energetycznej Unii Europejskiej. Bezpośrednie badania naukowe przyczyniają się do zdefiniowania wspólnie ustalonych rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa. Na skutek bardziej rygorystycznych wymogów technicznych zdefiniowanych przez krajowe władze nadzorcze zwiększają się koszty utrzymywania infrastruktury Euroatomu, które umożliwiają te badania. Dlatego ważne jest, by utrzymać odpowiednie ramy finansowe dla bezpośrednich badań naukowych.

2013/792/UE: Decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie uruchomienia w Finlandii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych
Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 103–103

17056/13

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1371/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Indii i Indonezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indii i Indonezji Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 20–26	17074/13
Decyzja Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej porozumień w formie wymiany listów między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Związkiem Australijskim, Federacyjną Republiką Brazylii, Specjalnym Regionem Administracyjnym Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej, Republiką Indii, Japonią i Kanadą, z drugiej strony, na podstawie art. XXI Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS) z 1994 r., odnoszących się do zmian zobowiązań zawartych w listach koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej	14720/13
Konkluzje Rady w sprawie stosunków UE z Księstwem Andory, Księstwem Monako i Republiką San Marino	16075/13

3286. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY ZAGRANICZNE), które odbyło się w Brukseli w dniu 16 grudnia 2013 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Stanowisko Unii Europejskiej na jedenaste posiedzenie Rady Stowarzyszenia (Bruksela, 16 grudnia 2013 r.)	17567/13
Decyzja Rady 2013/768/WPZiB z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie działań UE wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 56–67	16917/13
Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji dotyczących zmiany Umowy między Australią a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa informacji niejawnych	16920/13
Konkluzje Rady w sprawie Demokratycznej Republiki Konga (DRK) i Regionu Wielkich Jezior	17251/13
Konkluzje Rady w sprawie Libanu	17804/13
Konkluzje Rady w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej	17835/13
Konkluzje Rady w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie	17817/13
Konkluzje Rady w sprawie Mjanmy/Birmy	17295/13

3287. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY OGÓLNE), które odbyło się w Brukseli 17 grudnia 2013 r.**AKTY USTAWODAWCZE**

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Dyrektywa Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 5–6	16766/13	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Dyrektywa Rady 2013/62/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2010/18/UE w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 7–7	16663/13	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1385/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 86–89	16664/13	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Dyrektywa Rady 2013/64/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca dyrektywy Rady 91/271/EWG i 1999/74/WE oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2006/7/WE, 2006/25/WE i 2011/24/UE w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 8–12	16665/13	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Decyzja Rady nr 1413/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2002/546/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 13–14	16835/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1412/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych produktów rybołówstwa na Wyspy Kanaryjskie w okresie od 2014 do 2020 r. Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 1–4	16672/13	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
2013/805/UE: Decyzja wykonawcza Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 51–52		17041/13	
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 5/2013: „Czy środki przeznaczone na drogi w ramach europejskiej polityki spójności są właściwie wydatkowane?”		17691/13	

2013/811/UE: Decyzja Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. określająca dla Sekretariatu Generalnego Rady organ powołujący i organ właściwy do zawierania umów o pracę oraz uchylająca decyzję 2011/444/UE Dz.U. L 355 z 31.12.2013, s. 91–91	17690/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1417/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające formę dokumentu laissez-passer wydawanego przez Unię Europejską Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 26–39	16225/13 + COR 1
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1415/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie dostosowania wysokości składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej od dnia 1 lipca 2013 r. Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 23–23	16217/13
Oświadczenie Komisji W świetle niedawnych i przyszłych wyroków w sprawach dotyczących dostosowania wynagrodzeń oraz emerytur i rent pracowników UE za lata 2011 i 2012 oraz w sprawie dotyczącej dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej za rok 2011, może okazać się konieczne podjęcie środków na mocy art. 266 TFUE w celu wykonania tych wyroków. Dostosowanie wynagrodzeń lub, w przypadku roku 2011, stawki składki, może oznaczać konieczność ponownego obliczenia składki na system emerytalno-rentowy urzędników i innych pracowników Unii za lata 2012 i 2013. W takich przypadkach Komisja dołoży wszelkich starań, by zastosowana stawka składki emerytalno-rentowej pozwoliła zachować równowagę aktuarialną systemu emerytalno-rentowego. W tym celu Komisja przedłoży w szczególności Radzie wszelkie niezbędne wnioski, aby umożliwić jej dostosowanie stawek składki za lata 2012 i 2013 do poziomu wymaganego do utrzymania równowagi aktuarialnej.	

Rozporządzenie Rady (UE) nr 1416/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie dostosowania ze skutkiem od dnia 1 lipca 2013 r. współczynników korygujących mających zastosowanie do wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 24–25	16221/13
Oświadczenie Danii Dania głosuje przeciwko wnioskowi. Dania przypomina, że ze względu na wysoki poziom uposażeń w instytucjach UE sprzeciwia się co do zasady metodzie dostosowywania wysokości wynagrodzeń i emerytur urzędników UE.	
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1414/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. dotyczące ustalenia współczynników korygujących stosowanych od dnia 1 lipca 2013 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Unii Europejskiej pełniących służbę w państwach trzecich Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 15–22	16031/13
Decyzja Rady upoważniająca do podjęcia negocjacji z Islandią w sprawie umowy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Islandią dotyczącej uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich oraz Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu	17181/13 + ADD 1

Rozporządzenie Rady (UE) nr 1388/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 7/2010 Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 319–325	16244/13 wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Rady (UE) nr 1387/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe, oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 201–318	16245/13 wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Francji Francja popiera przyjęcie rozporządzenia zawieszającego cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej, mającego zastosowanie od 1 stycznia 2014 r. Celem ogólnym tego typu środków jest przyczynienie się do polepszenia zdolności konkurencyjnej przemysłu Unii oraz utrzymanie lub stworzenie miejsc pracy. Dla niektórych branż szczególnie odczuwających skutki kryzysu gospodarczego taki przepis jest czasami konieczny dla utrzymania ich działalności. Jest to przypadek producentów sklejki we Francji, którzy do końca 2013 r. korzystali z ogólnego systemu preferencji taryfowych w stosunku do Gabonu, kraju eksportującego drewno okoumé. Podniesienie o 6% stawek celnych grozi poważnym naruszeniem równowagi gospodarczej odnośnych przedsiębiorstw, reprezentujących kilka tysięcy pracowników. Aby umożliwić tym przedsiębiorstwom kontynuowanie produkcji, Francja przedstawi wniosek o umieszczenie przepisu dotyczącego zawieszenia w następnym rozporządzeniu Rady mającym zastosowanie od 1 lipca 2014 r., z mocą wsteczną od 1 stycznia 2014 r. Konsultacje przeprowadzone przez Francję na temat tego dossier potwierdzają, że takie zawieszenie jest w interesie Unii i spełnia potrzeby przemysłu, i że jego umieszczenie w projekcie rozporządzenia nie będzie miało żadnych negatywnych skutków dla innych państw członkowskich.	
Konkluzje Rady w sprawie przeglądu ESDZ	17973/13
Konkluzje Rady w sprawie rozszerzenia oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia	17952/13

Procedura pisemna zakończona w dniu 26 listopada 2013 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady 2013/798/WPZiB z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 51–52	17830/13
